

Молодіжний Вісник

ГРОМАДСЬКА ГАЗЕТА №63 (88) ЛИСТОПАД - ГРУДЕНЬ 2014 РОКУ
ДЕРЖАВНОГО ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОГО
НАВЧАЛЬНОГО ЗАКЛАДУ

"ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ"

<http://vmvpu.vn.ua>

Єдина Країна

Єдина Страна

З Новим Роком!

Ось і підійшов ще один рік до кінця... Озираючись назад, можна сміливо сказати, що 2014-ий рік був прожитий не дарма.

Сьогодні Україна переживає важкі часи в своїй багатовіковій історії. Під загрозою опинилася територіальна цілісність, незалежність нашої держави, мир і спокій на нашій землі. Події останніх місяців примусили кожного українця відчувати свою причетність до своєї країни.

На Сході точаться бої. Там вирішується доля і майбутнє України. Ми знаємо, що ми - єдині, що перемога буде за нами. Україна продемонструвала Європі і всьому світові, що українці - міцна духом волюблена нація, яка навчилася поважати себе і яка зуміла відстояти свій демократичний вибір. Це рік єднання, пробудження і консолідації українського народу. Наші серця стали частиною могутнього серця. Наші голоси - нотами потужного гімну волі.

Єдина Україна - іншого шляху у нас немає! Саме за це зараз в АТО воюють наші сини, чоловіки, брати-герої. На полі битви - захисники, воїни. Вони мужні, сміливі, хоробрі. Не шкодуючи власного життя, захищають неньку Україну.

Українська нація сьогодні, як ніколи, повинна "зібрати в кулак" всю свою волю, ми повинні вистояти у ці важкі для нашої країни часи. Лише згуртувавши спільні зусилля, ми зможемо досягти реального результату у вирішенні поставлених цілей.

Незважаючи на нелегкий для нашої країни час випробувань, для нашого навчального закладу цей рік був насичений важливими подіями, глибоким змістом та звершеннями: перемога у номінації "Інноваційні технології компетентнісного становлення майбутнього робітника" Шостого Міжнародного форуму-презентації "Інноватика в сучасній освіті"; перемога у номінації "Сучасний професійно-технічний навчальний заклад у загальноєвропейському освітньому просторі" Міжнародної виставки "Сучасні заклади освіти - 2014"; отримання Гранту у сумі 20 тисяч гривень у рамках обласної програми; налагодження співпраці училища з SES за напрямками: основи (теорія) молекулярної кухні; сучасні методи сервірування; організація виробничих процесів із застосуванням новітніх технологій; оформлення кондитерських виробів і випічки; проведена секція XII Міжнародної науково-практичної конференції "Сучасні інформаційні технології та інноваційні методи навчання в підготовці фахівців: методологія, теорія, досвід, проблеми"; участь у семінарі "Забезпечення якості у системі професійної освіти та навчання", який проходив у рамках проекту Твіннінг "Модернізація законодавчих стандартів та принципів освіти та навчання у відповідності до політики Європейського союзу щодо навчання впродовж життя"; участь у Всеукраїнській науково-практичній конференції "Розвиток інформаційно-аналітичної компетентності педагогічних працівників і керівників ПТНЗ: проблеми, досвід та перспективи"; участь в обласному етапі Всеукраїнської виставки-конкурсу науково-технічної творчості "Наш пошук і творчість - тобі, Україно!"; нагородження дипломами І ступеня у номінаціях: "Друкована газета", "Тематичний репортаж" та "Стаття у друкованих ЗМІ" Першого обласного конкурсу медіа загальноосвітніх, позашкільних та професійно-технічних закладів; перемога у III етапі Всеукраїнської олімпіади з інформаційних технологій, у обласному етапі III Міжнародного мовно-літературного конкурсу учнівської та студентської молоді ім. Т. Шевченка, III місце на Всеукраїнському етапі, III місце в обласному етапі Міжнародного конкурсу знавців української мови імені Петра Яцика та ряд інших.

2014 рік для нашого навчального закладу був ознаменований й поважним ювілеєм - 70-річчям від дня заснування. Поважний вік для навчального закладу - є що згадати, над чим задуматися, та найголовніше - є чим пишатися, адже сьогодні

Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище - престижний освітній центр.

Отож, рік, що минає, яким би складним він не був, подарував нам радість щоденного дружнього спілкування, напруженої і творчої праці, яка влилася в скарбничку наших добрих справ, додала кожному з нас нового професійного і життєвого досвіду.

Від усього серця вітаю Вас із найдовгоочікуванішими і світлими святами - Новим Роком та Різдвом Христовим! Це усіма нами з дитинства улюблені й радісні дні, сповнені світлом свята спільної радості, веселощів, очікування чуда й казки, душевного тепла й надії.

Напередодні Нового Року прийнято загадувати бажання і вірити, що вони обов'язково здійсняться. Від усієї душі зичу Вам великого людського щастя, добра й радості, вірних друзів та близьких людей поруч. Нехай прийдешній рік виправдає ваші добрі надії і прагнення, принесе достаток і добробут вашим сім'ям.

Хай рік, в який ступаємо, підходить до нас під знаком миру і добра, любові й поваги до ближнього, буде роком чистих помислів і добрих справ, багатим на приємні події. Нехай він стане для нашого колективу добрим знаменням нових великих перспектив, запорукою вагомих трудових здобутків, принесе нам натхнення і насагу на звершення вагомих справ і досягнення нових успіхів.

Українці завжди славилися звитяжним трудом, громадською злагодою і щирістю прагнень. Цей невичерпний потенціал допоможе всім нам творити прийдешнє рідної країни - щасливе, гарне й заможне. Творити своєю волею, власним розумом і руками.

Нехай у кожній нашій домівці оселиться мир і злагода, а наші серця наповняться теплом родинного вогнища. Нехай кожен день у Новому році буде осяяним життєдайним світлом Різдвяної зірки. Сповнений щирої радості, збагачений незламною вірою, щедрим на перемоги і здобутки.

Бажаю усім міцного здоров'я, віри в процвітання нашої країни. Нехай збуваються мрії, нехай удача й благодать приходять у кожен дім. Творімо, шукаймо, підкорюймо нові вершини!

Із Новим Роком та Різдвом Христовим!

Директор ДПТНЗ "ВМВПУ"
О.Д.Дмитрик

Інноваційні технології - запорука здобуття якісної професійної освіти - С.2

Перемога у Шостому Міжнародному форумі-презентації «Інноватика в сучасній освіті» - С.3

Рушієм і мірою життя є добро - С.4

Творча молодь ВМВПУ - С.7

Як у Вінниці, тай на ярмарку... - С. 8 - 9

Вища освіта не зашкодить! - С.13

Vivat, чемпіони! - С.14

Зв'язок минулого з майбутнім - С.15

ІННОВАЦІЙНІ ТЕХНОЛОГІЇ - ЗАПОРУКА ЗДОБУТТЯ ЯКІСНОЇ ПРОФЕСІЙНОЇ ОСВІТИ

16 жовтня 2014 р. на базі навчального закладу відбувся II етап Всеукраїнської науково-практичної конференції на тему: "Розвиток інформаційно-аналітичної компетентності педагогічних працівників і керівників професійно-технічних навчальних закладів: проблеми, досвід та перспективи".

Серед учасників конференції: Радкевич Валентина Олександрівна - директор Інституту професійно-технічної освіти Національної академії педагогічних наук України, член-кореспондент НАПН України, доктор педагогічних наук, професор; Ганущак Віталія Василівна - головний спеціаліст відділу змісту та організації навчального процесу Департаменту професійно-технічної освіти Міністерства освіти і науки України; Діденко Олександр Васильович - доктор педагогічних наук, професор, заступник директора з наукової роботи Інституту професійно-технічної освіти НАПН України; Гуралюк Андрій Георгійович - старший науковий співробітник лабораторії підручничотворення для системи ПТО Інституту професійно-технічної освіти НАПН України, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник; Петренко Лариса Михайлівна - вчений секретар Інституту професійно-технічної освіти НАПН України, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник; Грирловська Ірина Вікторівна - завідувач лабораторією "Всеукраїнський інформаційно-аналітичний центр ПТО" Інституту професійно-технічної освіти НАПН України, кандидат педагогічних наук, старший науковий співробітник, а також представники Департаменту освіти та науки і Навчально-методичного центру професійно-технічної освіти у Вінницькій області.

Сучасний освітній простір значною мірою залежить від результативності впровадження технологій навчання, які ґрунтуються на нових методологічних засадах, сучасних дидактичних принципах та психолого-педагогічних теоріях, які розвивають принципово новий діяльнісний підхід до навчання. Модернізація системи освіти неможлива без інноваційної діяльності, сутність якої полягає в оновленні педагогічного процесу, внесенні новостворених у традиційну систему. Готовність до інноваційної діяльності педагога є показником його здатності нетрадиційно вирішувати освітні проблеми.

Прагнення постійно змінювати та вдосконалювати навчально-виховний процес зумовило появу у нашому навчальному закладі нових і вдосконалення використовуваних раніше педагогічних технологій різних рівнів і різної цільової спрямованості.

У рамках II етапу конференції було представлено власне рішення щодо розвитку інформаційної компетентності педагогічних працівників нашого закла-

ду, а також демонстрація досвіду по впровадженню та використанню інноваційних технологій у навчально-виховному процесі.

Директор училища Дмитрик О.Д. розповів гостям про основні напрямки діяльності навчального закладу, серед яких: впровадження інноваційних, інформаційних технологій та модернізація і розвиток матеріально-технічної бази для забезпечення якісного навчально-виховного процесу.

Одним із важливих аспектів організації успішного освітнього процесу є забезпечення чіткої системи адміністрування, реалізацію якої в училищі презентував заступник директора з інформаційних технологій Воронюк Олексій Миколайович.

училищі, починаючи з 2002 року, силами викладачів та майстрів виробничого навчання було створене освітнє середовище, організації якого представила викладач спеціальних дисциплін Коношевич Т.В. Метою освітнього простору є розробка та впровадження електронних навчально-методичних комплексів. ЕНМК являють собою повноцінні збірники, наповнені методичною інформацією, навчальним матеріалом (поурочні розробки, дидактичні матеріали, презентації, навчальні посібники і т.д.) та блоком контролю знань (тестові завдання, інтерактивні вправи, тренажери, кросворди, ребуси). Викладач спецдисциплін презентувала структуру ЕНМК, навчальні посібники, інтерактивні тестові завдання та авторські напрацювання.

Інклюзивна освіта, як сучасна інноваційна тенденція, нині широко обговорюється в наукових колах педагогічної та громадської спільноти. Незважаючи на наявність зак-

такого навчання є забезпечення можливостей для рівного доступу учнівської молоді до здобуття загальноосвітньої профільної та початкової допрофесійної підготовки, неперервної освіти впродовж всього життя, сприяння самореалізації та професійного зростання в умовах постійних змін суспільства. Така форма тісної співпраці дозволяє не лише зорієнтувати учня у виборі профілю навчання, а й надати той багаж знань, практичних вмінь та навичок, який однозначно знадобиться йому у майбутньому.

Запам'яталася цікава та змістовна доповідь майстра виробничого навчання Ластівки І.В. на тему: "Інклюзивна освіта у ДПТНЗ "ВМВПУ"".

Інклюзивна освіта, як сучасна інноваційна тенденція, нині широко обговорюється в наукових колах педагогічної та громадської спільноти.

Незважаючи на наявність зак-

і гідним місцем у житті.

Інноваційні технології дозволять не тільки забезпечити учня з особливими освітніми потребами якісними знаннями, а й сприятимуть можливості спілкування з однолітками, яке так необхідне для нормальної реабілітації та адаптації в суспільстві.

Поряд із широким впровадженням ІКТ у всі напрямки навчально-виховного процесу, важливим є створення оптимальних умов для фізичного розвитку учнів, виховання майбутнього здорового покоління.

Формування здоров'язберігаючого середовища із використанням ІКТ представив викладач фізичної культури Петелько В.В., який наголосив на необхідності здійснення моніторингу здоров'я учнів, формуванні комплексу організаційних форм і методів діяльності, спрямованих на збереження й поліпшення здоров'я учасників освітнього процесу; розробці та впровадженню науково-методичних і організаційних основ діяльності навчального закладу із формування фізично здорової особистості.

Не менш актуальним та пріоритетним напрямком діяльності навчального закладу є робота Центру сучасних інформаційних технологій, яку презентувала викладач фізики Ткачук Г.Е. Центр має на меті підвищити інформаційно-комунікаційні компетенції педагогічних працівників ВМВПУ. Основним його завданням є забезпечення процесу безперервного підвищення ІТ-компетенцій викладачів та майстрів виробничого навчання шляхом проведення експрес-курсів, семінарів, майстер-класів, індивідуальних консультацій, участі у науково-дослідних проєктах, конкурсах та конференціях різного рівня. Викладачем були представлені основні лабораторії Центру, розкриті основні напрямки діяльності, спрямовані на реалізацію власних ідей та задумів через вдосконалення практичних навичок роботи з новітніми веб-технологіями.

Кожний із описаних напрямків діяльності училища є необхідною ланкою інноваційного процесу, підтвердженням розвитку та власної самореалізації, умовою підготовки кваліфікованого робітника, адаптованого до сучасного ринку праці.

При підведенні підсумків II етапу науково-практичної конференції, науковці відзначили високий рівень інформаційної компетентності працівників навчального закладу, цікаві та різнопланові підходи щодо впровадження інноваційних технологій у навчальний процес, ефективність та доцільність системи адміністрування, важливість допрофільної і профільної освіти, актуальність роботи Центру сучасних інформаційних технологій та можливість здійснення дистанційної освіти на базі училища.

Не зупиняючись ні на мить, знаходячись у постійному творчому пошуці, ми готові втілювати у життя нові плани та ідеї, гарантуючи нашим учням якісну професійну освіту.

Коношевич Т.В., викладач спеціальних дисциплін

Управлінська діяльність у навчальному закладі здійснюється через використання інформаційно-комунікаційних технологій, зокрема, систему управління кадрами - "Кадри", довідково-аналітичну систему - "Учні", систему управління навчальним процесом - "Групи", систему управління комунікаціями - "Заміни". Слід зазначити, що усі складові системи є повнофункціональними, постійно вдосконалюються, сприяючи якісному здійсненню навчально-виховного процесу.

Поряд із головним завданням навчального закладу - впровадження інформаційно-комунікаційних технологій у навчально-виховний процес, на першому плані стоїть завдання мотивації та стимулювання діяльності учнів, що підвищує зацікавленість до обраної професії та дозволяє підготувати висококваліфікованих та конкурентоспроможних робітників.

Важливим фактором є забезпечення навчального процесу необхідною літературою, дидактичними матеріалами, доцільними презентаціями та відеоматеріалами, наочністю, розробкою інтерактивних завдань і т.д.

Постійна взаємодія учня та викладача дозволяє максимально задовольнити інформаційні потреби учнів із усіх дисциплін, розвинути в них "вогник допитливості", стимулює до постійного пошуку та саморозвитку.

Для реалізації цих завдань в

Про шляхи впровадження та ефективність використання інформаційних технологій на уроках виробничого навчання доповідала майстер в/н Прядун Вікторія Сергіївна. ЕНМК із цікавими презентаціями, авторськими відеофрагментами, детально розробленими технологічними картами, схемами тощо сприяють досягненню високих результатів при набутті практичних навичок, а також адаптації майбутніх працівників до реальних умов сучасного ринку праці.

Інноваційна освіта неможлива без постійного вдосконалення інформаційно-аналітичної компетентності педагогічних працівників, що однозначно змушує останніх змінювати підхід до викладання, шукати нові напрямки, методи та форми залучення дітей до активної навчальної діяльності.

На базі ВМВПУ уже не перший рік організоване допрофільне та профільне навчання учнів загальноосвітніх шкіл. Цей досвід роботи був представлений викладачем спеціальних дисциплін Мельничук Л.В. Метою

НАГОРОДА ЗА САМОВІДДАНУ ТА ТВОРЧУ ПРАЦЮ

На світі чимало різних професій, і кожна з них важлива і потрібна. Але королевою всіх професій є професія вчителя...

Бути педагогом - це справжнє мистецтво, обране за покликком серця, наполеглива, натхненна праця, що збагачує світ мудрістю, знаннями, милосердям та людяністю.

Професія педагога вимагає всебічних знань, безмежної душевної щедрості, мудрої любові до дітей. Тільки щодня з радістю віддаючи себе дітям можна наблизити їх до науки, заохотити до праці, закласти непорушні моральні основи.

Праця педагога - це прекрасне джерело для безмежної творчості.

Для сучасного викладача та майстра виробничого навчання дуже важливо ніколи не зупинятися на досягнутому, а обов'язково йти вперед. Тільки висококваліфіковані педагоги можуть йти в ногу із сучасністю. Такі фахівці можуть вкласти у дитину любов до знань та професії. Завдяки їхній невтомній праці, постійному творчому пошуку народжуються молоді таланти.

Педагогів, які самовідданою і натхненною працею здобули вдячність учнів та повагу колег, обов'язково потрібно заохочувати - і морально, і матеріально. Адже визнання заслуг є для них додатковим

поштовхом для самовдосконалення і досягнення нових професійних вершин. Одним зі способів заохочення таких педагогів у нашому навчальному закладі уже другий рік поспіль є представлення їх до нагородження училищною педагогічною премією.

Згідно із Положенням "Про педагогічну премію кращим педагогічним працівникам", з метою визначення педагогічних працівників, які протягом 2013-2014 н. р. досягли високих результатів у педагогічній праці, відбулося засідання конкурсної комісії з присудження щорічної педагогічної премії. У результаті обговорення та таємного голосування І премію в сумі 2500 грн. отримала викладач спеціальних дисциплін Мельничук Людмила Василівна; II премію в сумі 2000 грн. отримала майстер виробничого навчання Прядун Віта Сергіївна.

А що ж лежить в основі їх професійного успіху? Любов до своєї справи і учнів? Безперечно! Сумлінна праця? Неодмінно! Ще талант, великий педагогічний талант. Те, чого не можна навчитися і чого не можна здобути, те, що дано тільки обраним людям як дар Божий. Тож нехай завжди щедрою на сходи буде Ваша освітянська нива, а в усіх починаннях будуть супутниками успіх і удача!

Коломійчук Л.О.,
методист ВМВПУ

ПЕРЕМОГА У ШОСТОМУ МІЖНАРОДНОМУ ФОРУМІ-ПРЕЗЕНТАЦІЇ «ІННОВАТИКА В СУЧАСНІЙ ОСВІТІ»

21-23 жовтня 2014 р. у Київському Палаці дітей та юнацтва пройшов Шостий Міжнародний форум-презентація "Інноватика в сучасній освіті", організаторами якого виступили: Міністерство освіти і науки України, Національна академія педагогічних наук України, компанія "Виставковий Світ".

Цей масштабний комплексний захід у галузі освіти України об'єднав: виставку національних і закордонних навчальних закладів; експозицію виробників і дистриб'юторів навчального обладнання та техніки, програм та рішень для освіти; науково-практичні конференції, семінари, презентації; конкурси для закладів освіти та підприємств.

В урочистому відкритті виставки взяли участь начальник відділу природничої та технічної освіти МОН України Алла Рибалко, президент Національної академії педагогічних наук Василь Кремень, виконавчий директор освітянських заходів компанії "Виставковий Світ" Віталій Сокол. Міністр освіти і науки України Сергій Квіт надіслав привітання організаторам, учасникам та гостям форуму.

Міжнародний освітній форум є найбільшою професійною виставкою освітніх, наукових та науково-технічних інновацій, ефективним майданчиком для діалогу представників державного сектору, закладів освіти різних

країн, компаній-виробників програмних рішень, інструментом популяризації новітніх освітніх методик, інформаційних технологій та інструментів, спрямованих на формування сучасного рівня національної системи освіти.

На заході було представлено 560 навчальних закладів, наукових установ, методичних центрів, регіональних і муніципальних органів управління освітою, видавництв, фондів, асоціацій, закордонних освітніх агентств, підприємств, бізнес-структур з 22 регіонів України, а також Польщі, США, Франції, Словаччини.

За результатами участі у Шостому Міжнародному форумі-презентації "Інноватика в сучасній освіті" ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище" було нагороджене дипломом І ступеня у номінації "Інноваційні технології компетентнісного становлення майбутнього робітника". Організатори виставки відзначили високу якість підготовки робіт, представлених у рамках освітнього форуму.

Упродовж трьох виставкових днів на учасників та відвідувачів чекала насичена програма. Широкої громадськості були представлені досягнення національної та міжнародної системи освіти, значний доробок науково-педагогічних працівників, учнівської та студентської молоді. Зокрема, виставка мала таку програму: презентація досягнень навчальних закладів України, поширення досвіду співпраці з закордонними навчальними закладами, проведення рейтингових конкурсів, педагогічних читань, науково-практичних семінарів, конференцій тощо з актуальних проблем сучасного розвитку національної системи освіти.

Директор ДПТНЗ «ВМВПУ» Дмитрик О.Д. презентує навчальний заклад

Учасники виставки «Інноватика в сучасній освіті» Ткачук Г.Е., Вижга М.В., Мельничук Л.В.

Шостий Міжнародний форум-презентація представляє найкращі сучасні навчальні заклади країни, сприяє всім, хто працює в освітній сфері, віднайти шлях до професійного самовдосконалення, а молоді, яка обирає своє майбутнє - ознайомитись із найкращими досягненнями української освіти.

Наш навчальний заклад є постійним учасником всеукраїнських та міжнародних виставок. Ми переконані, що участь у подібних заходах дає можливість демонструвати свої здобутки в інноваційній діяльності та обмінюватися кращим досвідом із колегами.

Щиро вітаємо весь педагогічний колектив, адже наш спільний творчий вклад знову приніс "золоту" перемогу і черговий раз підтвердив та закріпив високий статус державного професійно-технічного навчального закладу "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище". Тож бажаємо всім творчим злетів, натхненної праці, миру та злагоди!

Вижга М.В., викладач української мови та літератури

РУШІЄМ І МІРОЮ ЖИТТЯ Є ДОБРО

Шлях праведника важкий, бо перешкоджають йому себелюби і тирані. Блаженний той пастир, хто в ім'я милосердя і доброти веде за собою, хто воістину печеться про ближнього свого...

У важкі для українського народу часи для кожного існує можливість проявити найкращі риси справжнього українця: високий патріотизм, силу духу, мужність та самовідданість.

Сьогодні, як ніколи, Україна потребує від кожного з нас не пустих слів та обіцянок, а конкретних вчинків в ім'я миру та добробуту українського народу. Незважаючи на усі складнощі сьогодення, ми не повинні втрачати почуття людяності та милосердя. Важкі уроки історії зробили нас мудрішими, більш співчутливими до чужого горя...

Забракне слів, щоб висловити вдячність за відданість, героїзм та мужність кожного, хто сьогодні боронить рідну землю, за їх стійкість у подоланні труднощів "фронтоних буднів". Вони самовіддано захищають Батьківщину, будучи справжніми

сов Володимир Юрійович. Службу Володимир проходив у Хмельницькому полку

патріотами і громадянами своєї держави, по-справжньому люблячи та захищаючи, відстоюючи її інтереси.

Наш навчальний заклад біда не обійшла стороною. 24 липня у Донецькій області під час виконання бойового завдання загинув випускник училища Черка-

спецпризначення. Звіт його направили воювати до Східних областей України. 24 липня під час патрулювання спецпризначенці виявили диверсійну групу терористів. У бою отримав важкі поранення, помер у шпиталі...

У такі важкі часи не можливо без однієї з найголов-

ніших чеснот, що розглядається, як Божа благодать, - це милосердя, безкорислива допомога ближньому, яку ми здійснюємо від щирого серця.

Педагогічний колектив та учні нашого навчального закладу активно підтримали ідею Олександра Дмитровича про приготування "Еліксиру Перемоги". Рецепт приготування суміші обговорювали довго, хотіли, щоб вона була смачною та корисною для зміцнення імунітету, покра-

та учні групи №1 у повно-

му складі. "Еліксир Перемоги" приготували за трьома рецептами: з курагою, чорносливом та імбирем, а ще з великою любов'ю та вірою у Перемогу! Працівники та учні принесли необхідні інгредієнти: мед, горіхи, які чистили вдома разом із батьками, дідусями та бабусями, а також зібрали кошти для придбання необхідних за рецептом продуктів.

Було виготовлено майже півтисячі банок вітамін-

ної суміші. На етикетці вказано склад суміші, показання для застосування, спосіб вживання та побажання: "Хай Бог дасть здоров'я!"

Варто зазначити, що вагомим внеском стала допомога нашого соціального партнера ТОВ "Енергобудмонтаж" на чолі з директором Мариніч Галиною Петрівною - це і фінансова підтримка, теплий одяг, засоби особистої гігієни тощо.

На даний час у нашому навчальному закладі проходить акція "Зігрий солдата". Учні збирають кошти на придбання теплих речей, пишуть невеличкі листи вдячності, адже усім добре відомо, що зігріти можна ще й словом...

Любов і віра, співчуття і милосердя, терпіння і надія нехай наповнюють ваші серця. Любіть ближнього і пам'ятайте, що "любов - це єдиний скарб, що примножується, це єдиний дар, що росте тоді, коли його роздають". "Любов довготерпить, любов милосердствує... любов ніколи не перестав". (1 Кор.13 : 4-8).

Жила Н.П., завідувач бібліотеки

ВІЙНА В УКРАЇНІ

Війна... Страшне слово, скільки в ньому ненависті, злості, крові, сліз, розбитих сердець, скалічених долі, смертей та болю.

Перемога буде за нами! Стільки відважних чоловіків і хлопців полягли у сиру землю на полях битви. Віддали найцінніше - життя, за нас, за своїх нащадків, за мирне і чисте небо над головою, за свободу, за Україну!

Яких мук і страждань завдає нам війна, скільки втрат несе наш народ. Ми повинні пам'ятати, що мир і спокійне небо - найголовніше.

Бої в Україні відзначаються винятковою запеклістю, неймовірною жертвовністю. Наші війська прагнуть відстояти цілісність України. Тримайтеся! Воюють за Україну, за її народ!

Війна розбиває сім'ї, розділяє закоханих, забирає синів у матерів, залишає їм лише віру і надію у те, що їх сини вистоять проти цієї страшної боротьби, що їх діти повернуться додому живими.

Скільки сліз проливають матері, жінки, кохані дівчата за тими, хто мужньо захищає на передовій нашу країну, хто проливає кров, прикриваючи своєю спиною бойових друзів, хто прямо дивиться в очі смерті.

Заради Перемоги, заради своїх рідних, заради життя солдати боронять рідні місця, йдуть в атаку та звільняють під смертельним вогнем не тільки великі міста, а й села.

І кожен є героєм, кожен, хто мужньо воює на передовій, хто лікує поранених, рятує ім життя, хто працює волонтером, допомагає солдатам, хто просто вірно чекає рідних з війни і вслухається у кожне слово, що лунає з радіоприймачів і телевізорів, сподіваючись почути такі довгоочікувані фрази: "Обстріли припинено, перемога за нами!!!"

І вона прийде! Зі сльозами на очах, вмита кров'ю, з блиском медалей, з невимовною радістю, безмежною тугою та болем України за своїми синами, які пожертвували своїм життям заради життя!

Я, як і всі мої ровесники, не хочу знати війни й не хочу знати цього страшного горя. Адже її не хочуть й ті, хто гине, не думаючи про смерть, про те, що не побачать більше ні сонця, ні трави, ні листів, ні майбутніх дітей, і не прощаються з рідними.

Хочу бачити світле небо над головою, сімейний затишок і любов, спокій і радість, усмішки близьких мені людей. Часто замислююсь над тим, що цього може і не бути, адже нас продовжують атакувати...

Ястребова Крістіна, учениця групи №40

ГЕРОЇ НАШОГО ЧАСУ!

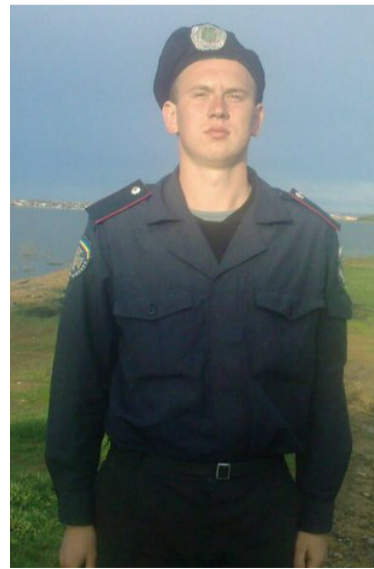
Події останнього року перетворилися у справжню національну стихію, в якій передався найтонший подих душі нашого народу. Пробудилася приспана роками національна свідомість людей. В якому б куточку Землі не жив би Українець, ніщо не зможе зламати той дух, ту жагу до свободи, які генетично закладені у його душі.

Гідність, відданість та патріотизм сьогодні засяяли новими гранями, стали своєрідним поштовхом для переосмислення глибокої суті людського буття.

Справжні герої нашого часу - це ті, хто сьогодні у зоні АТО дивляться в очі смерті, бачать пекло і намагаються будь-що вибороти для країни свободу.

Хлопці, колишні учні нашого навчального закладу, теж не змогли залишатися осторонь. Випускник 2013 року Максим Дорожанський зараз воює у Дебальцевому, а Сергій Дишкант, випускник 2012 року, охороняє визволене населення Луганської області. Зараз кожен із педпрацівників може з гордістю сказати, що це їх учні! Хлопці, ми Вами пишаємося! Не так давно Ви випустилися зі стін рідного училища, але ми не забули, як Ви блукали довгими коридорами, як жартували з одногрупниками, запізнавалися на уроки та грали у футбол. Я, як майстер виробничого навчання, хочу зазначити, що дуже Вами пишаюсь. Дай Боже Вам, сьогоднішнім воїнам, стійкості і мужності. Я ні хвилини не сумнівалася у тому, що у цій війні Ви продемонструєте високий моральний дух, будете готові відстоювати кожний клаптик рідної землі. Тримайтеся! Повертайтеся якнайшвидше живими і неушкодженими! Особисто мені дуже шкода, що у час, коли потрібно будувати свою сім'ю, народжувати дітей, доводиться боротись за майбутню державу. Зараз я хочу звернутися до матерів наших героїв, ми дуже вдячні за те, що Ви виховали справжніх патріотів своєї держави! Низький уклін!

Хлопці, Ви наша надія на краще майбутнє! Щодня і щохвилини ми будемо молитися за те, щоб якомога швидше Ви повернулися додому. За подвиги, вдавга та мужність, я хочу сказати дякую і прошу: повертайтеся живими!

На фото: випускник 2012 року Сергій Дишкант

На фото: випускник 2013 року Максим Дорожанський

Драчук Н.В., майстер виробничого навчання

БУРЕМНЕ СЬОГОДЕННЯ

Буремне сьогоднішня нашої багатостраждальної держави не залишає байдужим нікого. Події, що відбуваються зараз торкаються серця та наповнюють свідомість практично кожної людини.

Біль, сум та гіркоту буття сучасного українця кожен висловлює по-різному: впадає в тривалу депресію, відчуває злість та ненависть, шукає хоча б найменшу можливість допомогти нужденним, пише художні твори на актуальні теми.

Саме останній спосіб не залишитися байдужою обрала для себе випускниця 2011 року, що навчалася за професією "Агент з постачання" Савлук Юлія, вірш якої прогонується вашій увазі.

**Поговори зі мною, мамо,
Коли в полях зацвіли маки,
Коли Україна наша мила
Здрігається від натиску атаки...
Поговори зі мною, батьку,
Коли у небі страшним воєм
Кружляє ворон серед степу,
Над братами, немов над "гноєм".**

**Поговоріть зі мною, люди,
Коли в часи сумні, злочасні
Стріляє ворог прямо в груди
І кров тече, мов річка "страсті"!**

**Поговори зі мною, Боже,
Молю тебе за Україну!!!
Не знаю, що нам допоможе:
Молитва матері за сина?**

**Поговори зі мною, Ненько!
Чи варті того наші муки? -
Коли лежить солдат рівненько,
А мати в небо зводить руки...
Домовтеся, ви ж добрі, ЛЮДИ!
Ми гинем й ворон все кружляє,
Тут постріл... кров тече по грудях...
А маки в полі зацвітають.**

Савлук Юлія, випускниця 2011 року

БЕРЕЖИ ЛЮБОВ, ЗАВЖДИ ЗАЛИШАЙСЯ ЛЮДИНОЮ!

І в житті, як на полі мінному, я просила в цьому сторіччі хоч би той магазинний мінімум: - Люди, будьте взаємно ввічливі! - і якби на те моя воля, написала б я скрізь курсивами: - Так багато на світі горя, люди, будьте взаємно красивими!
Л. Костенко

Я зі сльозами на очах згадую тата... Згадую, як він учив мене плавати, косити мотокоосою, поводитися з хлопцями, як учив цінувати маму, тому що вона в нас одна, вчив, щоб ми із сестрами одна одну підтримували. Тоді я цього не цінувала, це здавалось мені звичайним батьківським вихованням.

Мій тато в АТО... Я пам'ятаю день, коли йому прийшла повістка. Ніби це було вчора. Ми всі сиділи безтурботні, займалися хто чим, навіть не думали, що біда таким чином може увірватися в нашу сім'ю.

Тато поїхав 5 вересня. Оскільки він у мене людина з гумором, постійно жартував, але я ж бачила тривогу і страх у його очах. Увечері 4 вересня він із нами попрощався - обійняв мене так сильно, як до цього ще ніколи не обіймав. Знову ж дав настанови: "Бережіть маму, допомагайте їй у всьому. Вона одна і тато ніколи не замінить маму, їй важко буде без мене. Підтримуйте її, слухайтеся і не засмучуйте. Не сваріться між собою - ви сестри..."

Коли тато був на тренуваннях у Яворі, він мені зателефонував. Я була невимовно щаслива. Він казав такі слова: "Я вас дуже люблю, дуже скучив за вами, не знаю як ви, але я все одно більше. Коли всі разом і нема відстані в тисячу кілометрів, все здається буденним, звиклим. А коли ви далеко, я зрозумів, що сім'я - це все". Я почала плакати, а він сказав: "Доць, не плач. Я буду вас захищати" - Та я все одно плакала - хотіла його обійняти і побачити. Кожен момент потрібно цінувати, кожну проведenu хвилину з сім'єю. Настільки мудро він говорив...

Усе, що стається в людському житті - це формальність, але тільки не взаємини в родині. Для мене, наприклад, були проблемою взаємовідносини із групою, стосунки з певними людьми, якісь мізерні проблеми, але коли тата на даний момент немає поруч, я зрозуміла, що то все пусте і дріб'язкове. Проблеми, коли найкращий у світі батько - на війні, коли плаче мама за чоловіком і не знає, що буде завтра, коли хворіють сестри, коли тиск у бабусі - ось це проблеми.

31 жовтня я йому зателефонувала, хотіла запитати, як він. Тато сказав, що все добре і що вони мають їхати із тренувального табору в АТО. То був шок! Це відчуття не можна описати словами, як і неможливо зрозуміти тим, хто цього не пережив. У його голосі було стільки відчаю, страху, печалі. Страшно думати, що буде завтра, післязавтра. Він так далеко і він уже не на тренуваннях, а там, де

Крижановська Анастасія, учениця групи №42

стріляють - вбивають людей. Я кожної ночі й кожного разу, як з'являється можливість, молюся Богу, щоб він мого тата привів до дому живим і неушкодженим...

Цінуюте кожну хвилину, проведenu з рідними. Ви не знаєте, що буде завтра, через годину, секунду. Кожен момент, проведений з родиною, - безцінний. Я цього не цінувала. Тато приїжджав додому тричі, але в останній раз я його не бачила, я просто не встигла на три хвилини, я запізнилась - і він поїхав. Бажаю, щоб ніхто ніколи не відчував, наскільки сильно це розриває серце. Всі попрощались, а я ні! Але я вірю в те, що він незабаром приїде і вже не залишить нас ніколи. Я вірю, щиро вірю, що Бог почує молитви всіх, хто молиться за мого батька і за всіх солдат...

І тато приїде, буде завжди біля нас. Закінчиться війна, буде мир!

На фото: Драчук Н.В., Залізник А. у палаті героя

Доброта, милосердя, співчуття як багато вкладено у зміст цих слів. Кожен із нас у своїй буденності багато чує про благодійність, та не завжди замислюється і усвідомлює важливість саме своєї участі у ній. Доля ніколи не буває доброю до всіх. Інколи нелегкі випробування лягають непосильним тягарем на плечі людини, випробовуючи її на силу волі та силу духу, і лише той, хто наділений рішучістю, впертістю і мудрістю може вистояти та не зламатися від ударів долі. Але нерідко стається так, що важкі випробування лягають на плечі молодих юнаків, які потребують підтримки від оточуючих.

Сьогодні тисячі патріотів нашої держави знаходяться на передовій, захищаючи свободу, незалежність та територіальну цілісність нашої Батьківщини.

На жаль, сотні з них отримали поранення і знаходяться на лікуванні у шпиталях та лікарнях. Усім їм, як ніколи, потрібна увага, добре слово, повага та підтримка небайдужих людей.

З метою допомогти героям рідної України, підняти бойовий дух захисників, за ініціативою директора училища Дмитрика Олександра Дмитровича, працівники, яким не байдужа доля нашої держави, вирішили допомогти героям рідної України та провести благодійну акцію "Збудуй храм в душі своїй", перерахувавши односторонній заробіток постраждалим внаслідок виконання завдань у зоні АТО.

У рамках цієї акції було перераховано майже 15 тисяч гривень.

Учні навчального закладу також не залишилися байдужими - написали сповнені любов'ю і вдячністю листи та зібрали кошти, на які були придбані фрукти і солодощі.

Працівники училища: заступник із виховної роботи Біла Л.О., медичний працівник Чічоук Л.М., завідувач бібліотеки Жила Н.П., голова Первинної Проф-

спількової організації Драчук Н.В., майстер виробничого навчання Кирилюк М.М. та учениця групи № 48 Залізник А. вирішили особисто відвідати постраждалих та передати їм зібрані кошти та учнівські подарунки.

У Вінницькому військово-медичному клінічному центрі у кожній палаті проходять реабілітацію герої нашого часу. Не вдумані письменниками, вони близькі та реальні, ті, хто повернувся зі Сходу України з важкими і часто невиліковними травмами.

Один із поранених - 24-річний Руслан Карпець (перший помічник кулеметника Гірсько-піхотної частини А-1556), батько двох дітей із Тернопільської області, який воював під Дебальцеве, і саме там був тяжко поранений. Дивлячись на нього, зрозуміло, що йому важко і боляче говорити, тож про війну він розповідав неохоче... Під час мінометного обстрілу Руслан втратив руку та має вогнепальне осколкове поранення лівої ноги, праву ногу намагаються врятувати.

У іншій палаті троє - з Волині та Кам'янець-Подільського, і знову ж - юнаки від 20 років.

Солдати зізнаються, що турбота їм приємна. Адже відчувають, як бажання допомогти об'єднало різних людей. У палатах на стінах прикріплені плакати з різних навчальних закладів України, зі словами вдячності та захоплення відважністю молодих захисників.

Усіх вражень словами не передати... Так хочеться звернутися до кожного із нас із закликом спробувати пробудити у власному серці любов, теплоту, турботу та співчуття до ближнього. Адже наша небайдужість та тепле слово може зігріти, підтримати у важку хвилину. Не забуваймо, що поруч із нами є люди, які своєю хоробрістю та героїзмом заслужили на нашу щирю вдячність, підтримку та допомогу!

МАМО, НЕ ПЛАЧ, Я ПОВЕРНУСЬ ВЕСНОЮ

(Присвячується матерям загиблих героїв)
Мамо, не плач. Я повернусь весною.
У шибку пташинкою вдарюсь твоєю.
Прийду на світанні в садок із росою,
А, може, дощем на поріг упаду.
Голубко, не плач.
Так судилося, ненюко,
Вже слово, матусю, не буде моїм.
Прийду і попрошуся в сон твій тихенько,
Розкажу, як мається в домі новім.

Мені колискову ангел співає
І рана смертельна уже не болить.
Ти знаєш, матусю, й тут сумно буває,
Душа за тобою, рідненька, щемить.
Мамочко, вибач за чорну хустину,
За те, що віднині будеш сама.
Тебе я люблю. І люблю Україну:
Вона, як і ти, була в мене одна.

Оксана Максимішин-Корабель

МОЯ БАТЬКІВЩИНА

Люблю тебе, земле, всім серцем люблю,
Як любить дитя свою неньку.
Не могу дивитись на муку твою,
Що терпиш її ти, рідненька.
Віками тебе розкрадали усі,
Безжално тебе шматували.
Терпіла знущання ляхів нависних,
Що дихать тобі не давали.
У війну окупанти топтали тебе
Своїми брудними ногами.
Терпіла ти, рідна, гризоти усі,
Й ридала рясними сльозами.
Тай зараз не дишеться легше тобі,
Від рідних панів-супостатів.
Страждання ти терпиш не менше важкі,
Від нищих дітей, моя мати.
Болить моє серце, за тебе болить,
Прекрасна моя земле-мати.

Що можу для тебе рідненька зробити?
Як муки твої подолати?
Люблю тебе, земле, всім серцем люблю,
Як любить дитя свою неньку.
Не могу дивитись на муку твою,
Що терпиш її ти, рідненька.
З тобою я завжди пліч-о-пліч іду,
У радісні дні й дні печалі.
Не кидають неньку в годину лиху
Невігласам злим на поталу.
Кріпись, моя Земле,
Кріпись, процвітай,
Усім будь на радість, на щастя,
Щоб знали народи усі навіки,
Яка ти у мене прекрасна!

Дзюбенко Віталіна,
учениця групи №42

На фото: працівники училища відвідали Вінницький військово-медичний клінічний центр

Залізник А., учениця гр. № 48
Жила Н.П., завідувач бібліотеки

СПІВПРАЦЯ - ЦЕ РУХ УПЕРЕД!

Як часто сьогодні вживається слово "співпраця". Усі канали зв'язку, соціальні мережі наголошують на важливості та необхідності співпраці.

Наш навчальний заклад діє за принципом співпраці не тому, що це необхідно для інформаційних потоків, - педагогічний колектив на чолі з адміністрацією добре розуміє, що без співпраці не можливо досягнути успіху.

Сучасне інформаційне суспільство вимагає від освіти надання знань та компетенцій, які б дозволили сформуванню у сучасного випускника навчального закладу навички професіонала XXI століття - інформаційну культуру, вміння приймати рішення й нести за них відповідальність, ефективно комунікувати, працювати в команді, креативно мислити, розв'язувати проблеми тощо.

Саме тому сьогодні ми плідно працюємо над співпрацею з ТЦ "МЕТРО". Дана організація працює за європейськими стандар-

тами та надає широкий спектр торговельних послуг, які забезпечують працівники різних професій.

Щосуботи, починаючи з 15 листопада по 21 грудня 2014 року, на базі ТЦ "МЕТРО" певна група учнів навчального закладу на чолі з педагогами та адміністрацією, організовують майстер-класи за тематикою, наближеною до новорічних свят.

Так, 15 листопада, проводився майстер-клас по приготуванню млинців із різними наповнювачами. Головними дійовими особами даного заходу були учні групи №41: Голик О., Калина В., Ковель С., Клапай О., Сольський Ю. на чолі з майстром виробничого навчання Молодовою Н.А. Учні демонстрували свої знання та практичні навички щодо технології приготування млинців та вибору якісних продуктів, що є основою для отримання бажаного результату. Майстер-клас супроводжувався історією виникнен-

ня цих смаколиків та безпосередньо коментарем процесу приготування страви учнями групи №33: Гладкою К., Кравчук М., Мазурук В., Дубчак Л.

Відвідувачі ТЦ "МЕТРО" були приємно здивовані та зацікавлені усім, що відбувалося під час дійства. Попит на страви був приголомшливим і перевершив усі наші сподівання.

Наступним майстер-класом, який проводився 22 листопада 2014 року, було приготування страв із фруктів та овочів. Дане дійство було не тільки смачним, а й корисним, творчим та красивим. Користь полягала у продуктах, які використовувались, - а це манго, ананаси, виноград, ківі, яблука, лимони, гранати, томати, маслини, огірки тощо, які містять багато вітамінів та мікроелементів.

Усі присутні гідно оцінили творчий підхід колективу в оформленні страв відповідно до новорічної тематики. У за-

наченому майстер-класі брали участь учні групи № 32: Шахрай В., Карпов Р., Залюбовська Н., Жмудь А., Кублій Л., Шландюк І., Миськова А. на чолі з майстром виробничого навчання Войцешук А.Г., викладачем Мазур Р.А.

Приготування канапе, фруктових салатів, гастрономічних ялинок відбувалося під супровід коментарів учнів групи №33 - Залізняка А. та Барденко Г. Наголошення відвідувачам ТЦ "МЕТРО" про важливість споживання даних продуктів та ідеї оформлення було актуальним та, як з'ясувалося, дуже доречним. Приємно було спостерегти, що цікаво було не тільки господарям, але й господарям та маленьким діткам.

Зацікавленість покупців ТЦ

"МЕТРО" стала тією оцінкою, яка стимулює наших учнів до роботи над собою, підвищенням свого професійного рівня та самовдосконалення.

Звичайно, в масштабах усього дійства не обійшлося й без помилок. Але ми на шляху до побуття життєвого й, власне, професійного досвіду, тому позитив у тому, що ми бачимо свої помилки й намагаємось у майбутньому їх більше не повторювати.

Саме тому з упевненістю можемо стверджувати, що завдяки співпраці з ТЦ "МЕТРО" наші учні навчаються працювати в реальних умовах, максимально мінімізувати помилки, працювати в групах у конкретних виробничих умовах, розвиваючи та вдосконалюючи свої комунікативні навички. Та найголовніше - вони відчувають впевненість у тому, що вміють та знають.

Петрова В.О., викладач спеціальних дисциплін

НА ШЛЯХУ ДО ПРОФЕСІЙНОГО ЗРОСТАННЯ

Людина, яка прагне до знань, відчуває постійну потребу в їх поповненні. Чим більше вона пізнає, тим більше їй хочеться знати. Бо нові поняття, факти, ідеї розширюють коло інтересів, відкривають привабливі обрії ще не пізаного.

Не може приносити радість справа, яка нам не зрозуміла. Тож треба наполегливо вчитися, щоб після тривалої навчальної праці можна було отримати відчуття великого задоволення. Адже навчання дає пізнання, вміння і навички.

Освіта - це вимога часу. Змінюється епоха, змінюються технології, і це вимагає від людини потреби йти в ногу з часом. Людина навчається протягом усього життя.

Курси підвищення кваліфікації педагогічних працівників - ключ до самовдосконалення педагога і можливість не загубитись

у бурхливому вирі життя. Вони є основою складовою частиною підвищення їх педагогічної майстерності і фахової кваліфікації на підставі осмислення власної діяльності.

Метою є вдосконалення освітнього рівня та професійної підготовки викладачів внаслідок поглиблення, розширення та оновлення загальнонаукових та спеціальних знань та вмінь. За законодавством, кожний педагог, незалежно від закладу, у якому працює, повинен один раз на 4-5 років проходити підвищення кваліфікації.

У поточному навчальному році на базі ДПТНЗ "ВМВПУ" було організовано курси підвищення кваліфікації для педагогічних працівників різних категорій та навчання майстрів виробничого навчання з метою опанування новітніх технологій виробництва. Курси проходили педагогічні працівники профе-

сійно-технічних навчальних закладів Вінниці та області: Вищого професійного училища № 11 м. Вінниці, Вищого професійного училища № 31 ім. Д. К. Заболотного, Державного професійно-технічного навчального закладу "Жмеринське вище професійне училище", Вищого професійного училища № 7 м. Вінниці та ряду інших. Куратором сформованої групи слухачів була призначена Гасич Майя Микитівна.

Для ефективного здійснення підвищення кваліфікації був складений план-графік, який передбачав роботу за різними напрямками: професійним, методичним, юридичним, педагогічним, психологічним. Напрямок новітніх технологій став пріоритетним.

З метою якісної підготовки було запрошено кращих викладачів різних навчальних установ. Ділились досвідом професори і доценти, методисти та викладачі. Серед них: Кадемія М.Ю., Бачинський В.Г., Марчук В.А., Глушенко Г.М., Корженко С.Г., Ткачук Г.Е., Мартинюк О.М., Кобися В.М., Кобися А.В., Кізім С.Ю.

Кожна лекція була насичена новизною, актуальністю, відзначалася професійним підходом до її проведення.

Зокрема заступник директора з навчальної роботи Корженко С.Г. запропонувала увазі слухачів нові технології проведення су-

часного уроку, довела їхні переваги над традиційними формами і методами. А практичне застосування цих новинок продемонструвала на своєму уроці викладач спеціальних дисциплін Черниш Тамара Миколаївна, який відзначався насиченістю матеріалу, різноманітністю форм роботи, вмінням поєднанням традиційних і нетрадиційних методів навчання. На уроці було задіяно інтерактивну дошку, мультимедійний проектор, комп'ютери.

Гордістю у роботі ДПТНЗ "ВМВПУ" є створення електронно-навчальних комплексів. Напередодні запровадження дистанційного навчання про їхнє значення годі й говорити. Саме тому лекція Ткачук Г.Е. була орієнтована на методику створення електронно-навчальних комплексів із різних предметів і переваги їх використання у роботі. Не оминула вона і "модних" на сьогоднішній день "блогів" та "лернінгів".

Варто відзначити високий рівень матеріального забезпечення курсової підготовки на базі ДПТНЗ "ВМВПУ", що дозволяло ефективно і без перешкод застосовувати теоретичні відомості на практиці.

Мудрі настанови і поради викладачів ретельно конспектували слухачами. Нерідко виникали дискусії при вирішенні актуальних питань. У супереч-

ках викладачі опиралися на джерела авторитетних видань, фахову літературу, досвід вітчизняних і закордонних вчених, власний досвід.

Курси пройшли швидко, на одному диханні. Тепла атмосфера, створена адміністрацією училища і керівництвом вузу, дала змогу курсантам повернутись

додому з неабияким багажем знань, з новими силами і перспективними планами на майбутнє.

Слухачі курсів підвищення кваліфікації висловлюють щире вдячність за високий рівень змісту курсів підвищення кваліфікації та забезпечення комфортних умов для навчання і проживання.

На фото: слухачі курсів підвищення кваліфікації

Примчук О.І., Козачок А.В., за дорученням слухачів курсів підвищення кваліфікації педагогічних працівників

ПРОДОВЖУЄМО ТРАДИЦІЮ...

На фото: Надкернична Яна, учениця групи №15

Уже стало доброю традицією виставляти кращі творчі доробки учнівської молоді в кабінеті культурології на виставковому стенді. Учні добре пам'ятають зображення на склі Деркач Анни, есе та конкурсні роботи Пахоловка Тараса, Острівської Ірини, Крижановської Анастасії, проєктні роботи Окульської Богдани, Бондарука Антона, малюнки та вироби інших учнів.

Проте знахідкою жовтня цього року стали дві учениці першого курсу групи № 15 - Павельчук Світлана та Надкернична Яна - обидві талановиті та гарні душою.

Світлана принесла на виставку вишиті бісером ікони: "Остробрамська", "Петра і Февронії", "Дмитра Донського" тощо. Ікони вразили не тільки технікою виконання, але й сердечною теплотою, яку вони випромінювали... Дівчина розповіла про те, що бажання вишивати з'явилося ще в школі, спостерігаючи, як однокласниці роблять це на перервах. Навчалась сама, наполегливо долаючи складнощі. Спочатку це були незначні роботи, а потім захотілось вишивати ікони. "Процес і результат вишивки завжди приносить бага-

то задоволення", - так зазначає учениця, - це досить приємне хобі, яке допомагає відпочити душою, поринути у світлі думки та почуття, але для цього потрібно багато терпіння.

Друга історія не менш цікава: якось Яна знайшла у скрині не закінчені бабусяю рушники. Боєм охопив відчай, щоб не використали їх на ганчірки - навчилась вишивати і завершила всі вишивки (хрестиком, гладдю), розпочаті бабусяю. Саме вона передала дівчині любов до цієї творчості, як і власне, любов до рідної землі та її історії. А потім учениця почала займатись мистецтвом амігурумі (створенням іграшок), зосередившись на створенні ляльок-мотанок.

З якою любов'ю та терпінням створені оті іграшки! Якими оберегами сімей, дитинства вони стають!

Творіть, проявляйте себе в пісні, якщо душа хоче співати, проявляйте в мистецтві танцю, вишивки, амігурумі, бісероплетіння, оригамі, малюйте, якщо душа хоче малювати, але ніколи не зраджуйте себе...

Грибик Т.А., викладач культурології

На фото: Павельчук Світлана, учениця групи №15

ТВОРЧА МОЛОДЬ ВМВПУ

Пошук талантів є головною складовою училищних конкурсів "Х-фактор", "Танцюють всі" та Конкурсу літературно-театрального мистецтва.

Якщо хочеш, співай!

Без пісні немає життя... Мабуть, ці слова стосуються кожного українця, який любить співати, бо любов до пісні проростає з молоком матері, чарівними мелодіями колискових пісень, шелестом золотистої пшениці, п'янкими ароматами квітучих садків, шепотом калини та дзвінкоголосими піснями солов'їв.

4 листопада в актовій залі училища відбувся пісенний конкурс "Х-фактор", в якому учні мали змогу проявити свій талант, фантазію та кмітливість. Коментували кожен виступ члени журі: О.М. Чорна (культуролог училища, керівник вокального гуртка "Душі криниця", лауреат Міжнародних та Всеукраїнських конкурсів вокального тріо "Зірниця"), Л.О. Біла (заступник директора з виховної роботи), О.В. Заїка (соціальний педагог училища, учасниця конкурсів "Музична парасолька", "Червона рута", "Караоке на майдані"), Н.П. Жила (завідувач бібліотеки училища).

Усі присутні в актовій залі училища мали змогу насолодитись співом учнів Крижановської Анастасії, група №42, (пісня без супроводу "Ой, у вишневому саду"), Окульської Богдани, група №18, (військова пісня "Темная ночь"), Ткачук Олени, група №19, (пісня С. Вакарчука "Дякую тобі"), Курдіяк Діани і Міккісо Марічки, група №29, (пісня під гітару на два голоси "Ой, ви очі"), Чорної Тетяни, група №48, (пісня "Там нет

меня").

Запальний номер подарувала учениця гр. №27 Зарванська Наталія, яка співала жемами, душою та серцем пісню "Милий".

Чимало приємних миттєвостей присутнім завдяки своїм вокальним даним подарувала Тихолаз Анастасія, яка виконала пісню "Медленно" (гр. №19), Гота Тетяна з пісню "Тебе я знайду" (гр. №29), Фурман Світлана з пісню "Україна - це країна моя" (гр. №29), Голубович Люба з пісню "Черемшина" (гр. №29), Максимець Андрій з пісню "Я ніколи нікому тебе не віддам" (гр. №36), Сольський Юліан та Самотуга Віктор із піснями "Перлина України" та "Горобина" (гр. №41).

Окремо хочеться подякувати хлопцям, яким не байдужа доля нашої країни - це учень групи №6 Рудніченко Валерій та учень групи №22 Тарасенко Віталій, які читали патріотичний реп про Україну. Відзначили члени журі й читання репу про наш навчальний заклад учнями групи №10 - Завальнюком Віктором та Тихолазом Вадимом, які, до речі, є авторами тексту.

Вартою уваги була активність та зацікавленість в конкурсі таких груп як №10, 29 та 41.

Оригінально підійшли до конкурсу учні групи № 46 Лисенко Максим та Міфтахов Тімур, учень групи №25 Пастернак Володимир. Професійне виконання на інструментах (дві гітари та скрипка) мелодії пісні "Otheside". Не схожим на жодний інший номер для всіх членів журі та глядачів було виконання пісні "Человека идущего домой" учнем групи

№45 Мельником Романом. Після його виконання всі присутні в залі піднялись і аплодували стоячи.

Не намагайся танцювати краще, ніж інші. Намагайся танцювати краще себе самого!

Жодне свято не обходиться без танців. І хай не всі вміють танцювати, але ясно одне: краса танцю зрозуміла всім. Танець - хвилюючий і найпрекрасніший вид мистецтва, бо не тільки відображає життя, а й сам є життям. А ще він виховує, вчить культури поведінки. Танці - це емоційна насолода. Вони розвивають почуття ритму, виробляють правильну поставу, піднімають настрій.

Тому ми продовжили марафон і 11 листопада у актовій залі навчального закладу був проведений другий конкурс талановитої молоді "Танцюють всі".

Першими на сцену вийшли дівчата групи №1 із запальним танцем "Бугі-вугі" з кінофільму "Стиляги". Журі одразу відмітило якісну підготовку номеру конкурсантами, а також запальний настрій дівчат. Дуже приємно відзначити активність учнів групи №10, які запропонували глядачам танець-виставу "Перерва". Члени журі відмітили гарну підготовку учнів груп №14 та 19, які взяли глядачів та журі масовістю та синхронністю. Не залишилась непоміченою й підготовка учасників хореографічного гуртка "Мальви" - Адамовської Юлії, учениці групи №8, Голубович Любові, учениці групи №29, Гордієнко Сніжани, учениці групи №14, Рочняк Яни, учениці групи №40. Варто відмітити й докладні зусилля учениць груп №42 та 23 (Четверик Наталі, Скубілової Анни та Плахотнюк Олени), які на гарному рівні станцювали хіп-хоп.

Вкотре приємно здивувала група №41, зокрема, учні Сольський Юліан та Самотуга Вікторія, які захопили глядацьку залу своїм чутливим вальсом.

Шкода, що тільки на цьому конкурсі всі помітили гарну гімнастичну підготовку Білицької Марини, учениці групи №17. Надалі жодне свято не відбуватиметься без її участі.

"Весь світ - театр, а люди в нім - актори..."

У нашому житті література відіграє значну роль. Із прочитаних творів ми пізнаємо життя, знаходимо відповіді на свої численні питання. 18 листопада в актовій залі училища лунали вірші Тараса Шевченка, Івана Котляревського, Валентини Стороджук, Ліни Костенко, Олександра Войтицького, Михайла Лермонтова та авторські вірші наших учнів. У цей день завершився огляд творчих талантів навчальних груп, третій конкурс - конкурс літературно-театрального мистецтва. Окрім декламування серйозних творів, усі присутні в залі мали змогу

розслабитись і насолодились виступами учнів групи №23, сценкою "Іспит" групи №8, сценкою "Залік" групи №1, сценкою "Психолог" та "Борзый ребенок".

Гарні номери були представлені увазі глядачів учнями групи №12 "Українська абетка для дітей та дорослих" та учнями групи №18 "Присвячено до дня голodomору".

Ми вдячні всім, хто взяв участь у конкурсі, ведучій, учениці групи №19 Свиначук Олені, а також керівництву навчальних груп за сприяння у підготовці учасників та конкурсних номерів.

Чорна О.М., культуролог ВМВПУ

ЯК У ВІННИЦІ,

**Веселий ярмарок химерний, -
Шумить, регоче, заграсє.
Сюди й не хоче хто - заверне:
Купить чуже, продать своє.
В. Малишко**

У кожної країни є свої традиції, звичаї та обряди. Так і наша прекрасна українська земля в осінню пору багата не тільки врожаєм, але й святами.

Одним зі свят, яке щиро люблять та шанують українці, є Свято Покрови Богородиці, що несе у собі важливе історичне значення, бо саме воно вважається Днем українського козацтва, і саме в цей день Президентом України Петром Порошенком підписано Указ про встановлення 14 жовтня Днем захисника Вітчизни. З давніх часів козаки під покровительством Богородиці захищали українську землю, здобували перемогу. Пройшли століття, минули часи козацтва, але питання захисту власної Вітчизни як ніколи гостро стоїть сьогодні перед кожним українцем.

Любити Батьківщину - це значить працювати і творити в ім'я рідної землі, бути милосердним і відкритим до людей. І це стосується не тільки рідних і близьких, але й тих, хто поруч потребує нашої допомоги і підтримки.

Традиційно восени у ДПТНЗ "ВМВПУ" проводиться ярмарок "Щедра та гостинна наша Україна". Такий захід згуртовує всю училищну родину - учнів, викладачів, майстрів виробничого навчання і батьків.

Училище в цей день нагадує вулик. Тут пропонують солодощі та страви української національної кухні, фрукти та овочі, вироби народних умільців та різноманітні послуги. І все це завжди відбувається весело і гамірно.

Метою проведення ярмарку є ознайомлення учнів та гостей із традиціями та побутом нашого народу, а також спонукання учнів кожної групи, незалежно від їх професійного спрямування, до прояву своїх комерційних здібностей.

Завсичай в осінньому ярмарку беруть активну участь всі педагогічні працівники та учні навчального закладу. Об'єднавшись та працюючи разом, учасники допомагають розквітнути перед нашим училищем галявині смаку та розкоші, щедрості дарів природи.

Дух українства пронизував це дійство: лунали народні пісні та музика, вражали завзяттям українські танці, милували око різнобарвні вишиванки.

Цьогорічний ярмарок мав широту асортименту товарів та запашию ароматом страв, рецепти яких учні дізнавалися у своїх матерів та бабусь. Вихованці училища привезли і домашній хліб, консервацію, молочні та кисломолочні продукти. А "толерантні" ціни дали змогу розгулятися як товстому, так і худому гаманцю.

Також на ярмарку презентували сільськогосподарську продукцію, смачну домашню випічку, проводився продаж борщу. Великий попит мали польова кухня та шашлик, а також проведені поварами майстер-класи.

Кожна група відзначалась творчим підходом до підготовки і проведення ярмарку: креативом у оформленні столів з осінніми дарами, власноруч приготованими стравами. Гостей та учасників частували запашним українським борщем, кулішем, варениками, пампушками та іншими смаколиками.

Під час свята "Щедра та гостинна наша Україна" відбувався не лише продаж продукції, але й були заходи, спрямовані на піднесення настрою та моральне задоволення всіх присутніх.

Під час ярмарку виступали художній ансамбль "Джерело", танцювальний гурток "Мальви", учнівський драматичний гурток, вокальний ансамбль "Душі Крилиця". Святою гармонію створював запрошений оркестр з музичного училища ім. М. Леонтовича. А всю міць козацького духу можна було побачити під час виступу учасників секції бойового гопака та змагань учнів з армреслінгу і підняття гирь.

Під час ярмарку кожна учениця, що мала довге волосся могла стати учасницею конкурсу "Довга коса - дівоча краса". Розважали всіх присутніх учасники конкурсу "VTORMODELS", де учні училища демонстрували костюми, зроблені власними руками з вторинних матеріалів.

На завершення ярмарку була проведена лотерея, в якій розігрувались цікаві та корисні призи.

Серед відвідувачів та гостей особливо приємно було бачити випускників минулих років, які не забувають стіни рідного училища і пам'ятають про осінній ярмарок, що вже став для нашого навчального закладу славною традицією.

"Ярмарок залишив після себе багато неймовірних вражень та хорошого настрою не тільки учасникам, але й гостям свята"

Наталія Гаращук, учениця групи №33

"Феномен ярмарку осмислюється як святкове дійство, що традиційно організовує народне життя подібно до календарної обрядовості. На перший погляд, ярмарок є хаотичним скупченням торгуючого люду. Чого не було на нашому ярмарку! Красиві прикраси, біжутерія, різні вироби з дерева, багато смачної їжі, солодощів, різних напоїв, смачної та вареної картоплі..."

Однак ярмарок тільки на перший погляд являє собою хаос, насправді він - єдність свого народу.

Мета ярмарку - сформувати навички торгівлі і комерційні здобутки. В такий тяжкий час ярмарок відбувся на дуже професійному рівні. Феєричний, галасливий, де вільно, весело на всю широчінь розкривалось багатство народної душі.

Ярмарок залишив по собі дуже непростий слід. Слід у пам'яті тих, хто брав у ньому участь або був його гостем"

Вікторія Павельчук, учениця групи №33

"Проведений ярмарок приніс масу задоволення всім учасникам та гостям заходу. Цю гарну справу необхідно продовжувати й надалі"

Марія Івчук, учениця групи №33

"На цьому ярмарку зібралось багато випускників та жителів нашого мікрорайону, які прийшли не тільки щось придбати, але й для того, щоб розділити наше свято!"

Тентяна Алаберенова, учениця групи №33

"Ярмарок залишив по собі гарний слід у душах і серцях тих, хто готував його і проводив, тих, хто брав у ньому участь чи приїздив ярмаркувати. Хочу від усієї душі подякувати тим, хто підтримував ярмарок та знайшов теплі слова вдячності і підтримки вже після заходу"

Альона Баранець, учениця групи №33

"Об'єднавшись та працюючи разом, учасники допомогли розквітнути перед нашим училищем галявині смаку та розкоші, щедрості дарів природи. На ярмарку ми отримали море задоволення і досвіду"

Катерина Гладка, учениця групи №33

"Кожна група відзначалась творчим підходом до підготовки і проведення ярмарку. Надзвичайно сподобались конкурси, які були проведені під час дійства"

Маргарита Ковальська, учениця групи №33

"Тут можна було відпочити і повеселитись, зустрітись зі знайомими, друзями, обмінятися думками, рецептами, своїми знаннями та секретами. Бо осінній ярмарок - це справжнє свято з виступом українських козаків."

А якщо говорити про те, що сподобалось мені, то не вистачить усіх слів, аби описати ту радість та захоплення цим святом. Можна сказати, що це був один із найяскравіших днів, проведених в училищі"

Оксана Лисак, учениця групи №33

"Осінній ярмарок - це одне з найочікуваніших свят училища для кожного студента. І я не стала виключенням. Безліч різноманітних товарів приваблюють своїми ароматами і, звичайно, смаком, та не тільки це мені подобається у ярмарку, вагоме місце посідають справжні українські розваги, які швидко підносять настрій та роблять цей осінній день по-справжньому особливим. Тож характер моїх вражень зрозумілий: я вражена та задоволена ярмарком у нашому ДПТНЗ "ВМВПУ", звісно, як і усі учасники"

Оля Токарська, учениця групи №33

Ярмарок у ДПТНЗ "ВМВПУ" -

Дійство надзвичайне, фантастичне.

Тут речі умільців ні з чим незрівнянні.

Вироби з дерева, рукодільні прикраси,

Тут всі майстри своєї справи.

Завжди все духмяне, свіже, як роса -

Землі родючої краса!

Чого тут тільки немає:

І співи, і танці, і жарти -

Весело проходить свято.

Одні купують - інші продають,

І всі задоволені із ярмарку ідуть.

Ольга Кучевська, учениця групи №33

Гавриш Н.В., викладач спецдисциплін

ТАЙ НА ЯРМАРКУ...

ПОЧАТОК ДОРΟΣЛОГО ЖИТТЯ

Наше життя - це постійний вибір. Тому вибір хорошої освіти - це сміливий крок у самостійне доросле життя. Вибір професії - це велика відповідальність перед батьками, перед суспільством, та найголовніше - перед собою. І полягає вона в тому, щоб обрати саме свій шлях та йти ним. І тут найважливіше - не схибити!

Обираючи навчальний заклад, ми звертаємо увагу на деякі критерії. Одні з нас залишаються у школі, інші йдуть навчатися у коледжі, училища, ліцеї тощо. Хтось

обирає точні науки, хтось гуманітарні, хтось обирає розумову працю, хтось іде на виробництво... Ми робимо цей важливий вибір у юності й не повинні схибити з вибором професії.

Я, учениця I курсу групи №15, навчаюсь за професією "Оператор телекомунікаційних послуг". За невеликий термін навчання в училищі я вже змогла відчувати

дещо інше ставлення до себе, порівняно зі ставленням вчителів у школі. Тепер ставлення до нас набагато серйозніше, не як до дітей, а як до дорослих. Ми стали на ще одну сходинку дорослішими.

Кожен, хто навчається в нашому училищі, часто порівнює його зі школою. Комусь більше подобається в школі, а хтось думає інакше. Але всіх нас об'єднує одне - бажання вчитися, бажання отримати гарну освіту, стати хорошим спеціалістом.

Я, наприклад, вирішила стати оператором телекомунікаційних послуг. Працювати на пошті і йти до людей з відкритим серцем і душею, бути там, де потрібно, і нести радість людям, тому я вважаю, що обрала перспективну і корисну професію.

Звісно, більшість із нас не зупиняться на досягнутому і продовжать навчання в університетах та інститутах.

**Надкєрнична Яна,
учениця групи №15**

ШЛЯХ ДО МЕТИ

Для досягнення мрії чогось у своєму житті, людина, перш за все, повинна задатися метою і впродовж свого життя йти впевненими кроками до неї. Я це зрозуміла, коли вступила до ДПТНЗ "ВМВПУ".

З перших днів навчання наші майстер і класний керівник розповіли про можливість отримання червоного диплома і що потрібно робити для його отримання. Мене дуже зацікавила така можливість і впродовж трьох років я старалась і наполегливо вчилась. На першому курсі проводилось багато олімпіад, на які я завжди ходила, не для перемоги, а для того, щоб випробувати свої знання і щоб відчувати конкуренцію. Мені приносила задоволення постійна конкуренція на олімпіадах - це як азартні ігри: один раз спробуєш - і тебе затягне в цей кругооберт знань.

Також у кінці першого курсу я захистила спочатку курсову роботу, а потім і дипломну роботу II розряду оператора комп'ютерного набору. Це було перше серйозне досягнення, адже я розуміла, що чим краще здам першу роботу, тим кращими будуть наступні.

Я зрозуміла, що варто задаватися різними цілями, такими, як отримання червоного диплома та збагачення новими знаннями. З кожним

курсом мені ставало важче, але я й далі наполегливо вчилась, старалась - і в мене виходило. Я раділа, коли з кожним днем відчувала, що більше знаю та наближаюсь до своєї дуже важливої, на даному етапі життя, цілі.

У наступному році я також захищала курсову і потім дипломну роботу - вийшло краще, бо це вже не перші роботи, тому було легше писати та здавати їх. Так само було і на третьому курсі, коли я захищала рівень секретаря. Секретарська справа мені подобалась по-особливому. З кожним роком були нові знання та нові труднощі. З дитинства я любила труднощі, а головне - сам процес їх подолання. Бо це виховує наполегливість, впевненість у собі.

Під час проходження останньої практики, директор запропонував мені навчання в Словаччині. Мене дуже зацікавила така пропозиція, адже я давно хотіла навчатися за кордоном. Я зраділа, що серед усіх учнів, які також закінчували училище з червоним дипломом запропонували навчання саме мені, адже, на мою думку, були не менш достойні кандидатури. Я була щаслива від того, що моя наполегливість і старання в на-

вчання допомогли стати достойною людиною для навчання в Європі.

Таким чином, я можу сказати, що в житті потрібно задаватися цілями, навіть якщо вони спершу здаються неможливими.

**Некрасова Валерія,
учениця групи №14**

Мій вибір - робітнича професія

Важким і насиченим виявився цей 2014 рік для мене і моїх друзів. Як нас тільки не називали: спочатку дев'ятикласниками, згодом вступниками, а тепер, нарешті - учнями ДПТНЗ "Вінницьке міжрегіональне вище професійне училище". Зізнаюсь чесно: останнє мені подобається найбільше. Тепер, коли кожен знайшов та посів своє місце, можна із впевненістю оглянутись назад і з надією поглянути вперед.

Пригадую школу, коли в голову лізли думки: "Як я боюсь покидати школу", "Страшно, але варто починати щось робити", "Куди піти вчитись, яку професію обрати, адже у світі їх більше 40 тисяч?" Дуже часто чув від своїх друзів однокурсників: "Юрист - це класно, працюєш на фірмі і отримуєш гроші". Або "Банкір без роботи не буде. Он банки, як гриби ростуть". Я зрозумів, що до вибору професії треба ставитись серйозно, не варто ганятися за "модними", потрібно об'єктивно оцінити себе, свої навички, вміння.

Як і більшість моїх однолітків, не уявляю свого майбутнього без вищої освіти. Але розумію, щоб бути висококваліфікованим працівником, треба знати всі ази своєї професії. Тому свій професійний шлях я починаю з робітничої професії.

Я навчаюсь на першому курсі в групі №6 за професією "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування". У мене з'явилися нові друзі, одногрупники, наставники. Мені цікаво вчитись, цікаво на уроках, кожен мій день насичений новизною.

Я прагну виробити в собі професійно важливі якості - зосередженість, наполегливість, терпіння, посидючість, уважність. Стараюсь добре вивчати всі шкільні та спеціальні предмети, необхідні для оволодіння професією.

Так, навчатись на першому курсі нелегко, але це перша сходинка до професії. Тож хочеться вірити, що якщо ти хочеш бути наполегливим, то обов'язково досягнеш успіхів у житті.

Дяченко Назарій, учень групи №6

Я МАЮ СКАЗАТИ ВАМ ДОБРІ СЛОВА...

На поріг прийшла золотисто - забарвлена осінь, оздоблена гарними пейзажами, припорошена різними кольорами, освітлена останніми теплими промінчиками сонця. Осінь завжди чомусь асоціюється з навчанням.

У вересні минулого року я почував себе дорослим і поважним трьохкурсником. Я спокійно і впевнено крокував кожного ранку на навчання в училище. Мені подобалась професія, уроки, викладачі і майстри. Я відвідував заняття, виконував обов'язки старости, брав участь у різних конкурсах і змаганнях. На

мою думку, це було цікаво і весело...

Цього року кожного разу, коли моя дорога стелиться до філії Київського Інституту Бізнесу і Технологій, я проїжджаю повз ВМВПУ - і думки линуть в минуле. Досі згадую класного керівника, майстра, викладачів. Спогади переповнюють мене. Було все. Але це було учнівське життя, це кроки мого становлення. Училище дало гарну базу знань та вмін, якою я зараз користуюся, демонструючи гарні практичні навички кваліфікованого робітника, задатки лідера (до речі, в новій групі

я знов староста) і гарні людські манери. Це завдячуючи тим, хто вів нас - учнів групи №10 - всі три роки навчання в училищі. Викладачі, наче ті самі батьки, завжди підтримували та допомагали. І я не можу не відповісти взаємністю: якщо є можливість, я частенько забігаю в училище і спілкуюсь зі знайомими людьми.

Тепер я - не тільки дипломований робітник, а й студент. Цим я завдячую Вінницькому міжрегіональному вищому професійному училищу!

Тож нехай у Вас буде все добре, терпіння і бадьорості Вам, викладачі та майстри виробничого навчання! Процвітання і творчих знахідок тобі, навчальний заклад! Цілеспрямованості та працелюбності вам, учні!

А ще я хочу сказати першкурсникам: ви зробили правильний вибір навчального закладу, тільки не гайте часу, а ловіть і цінуйте кожен мить вашого перебування в училищі - і ви не пошкодуєте!!!

**Алексєнко
Тарас, випускник
2014 року
групи №10**

УРОЧИЩЕ "ГОРОДИЩЕ" - ПЕРЛИНА ВІННИЦІ

У рамках краєзнавчого гуртка "Краєзнавець" гуртківці 20 вересня 2014 року відвідали урочище "Городище" або, як його ще називають "Сабарівський ліс", із дослідницькою метою.

Даний об'єкт є цікавим як в географічному, так і в історичному плані. Наша увага конкретизувалася ж на історичному аспекті, а саме на дослідженні оборонних споруд (валів) пізньоскіфського та ранньослов'янського періодів, які захищали городище (III ст. до н. е. - III ст. н. е.). Проте, наскільки міцними та неприступними за тих часів були ці оборонні укріплення, можна судити, бодай з того, що й зараз висота валів сягає декількох метрів.

Також не менш цікавим біля прибережних скель є

знаменитий камінь, на якому в кінці XIX на початку XX ст. любив відпочивати та творити видатний український письменник Михайло Коцюбинський. Цікавими є і різьблені написи на камені, які важко читаються. Гуртківці зараз працюють над розшифруванням та смисловою значущістю цих написів.

Під час краєзнавчо-дослідницької роботи вони навчилися користуватися компасом, орієнтуватися на місцевості, працювати з картою, вести польовий щоденник та найголовніше - описувати історичні об'єкти. Досліджуючи, їх, краєзнавці визначили для себе конкретні завдання: по-перше, вивчити та описати урочище "Городище" як в історичному, так і в географічному плані, а також виявити

проблеми щодо екологічного стану урочища. Робота над дослідженням лісового масиву, який несе неабияку цінність, продовжується і далі.

Окрім дослідницької роботи наш похід поєднував у собі і рекреативну функцію, після чого залишилося безліч позитивних емоцій та вражень, адже "Сабарівський ліс" - це легені Вінниччини та чудове місце відпочинку для жителів міста. Потрібно любити та берегти природу рідного краю, примножувати її багатства - і тоді вона віддасть нам за кожен хорошу справу.

Гурток "Краєзнавець" запрошує усіх бажаючих вступити до його лав.

Кермаш В.С., викладач історії

Польові нотатки гуртківців

Можливо, колись саме так сидів на цьому камені М. Коцюбинський...

Гуртківці вимірюють ширину та висоту валу

"Війна - варварство, коли нападають на мирного сусіда, але це і священний обов'язок, коли захищають Батьківщину (Гі де Мопассан)

ВІЙНА

**Ти, головне, повертайся додому,
Врешті знімай запилюжені берці,
І вчися наново жити потому,
З перепрошитою вірою в серці.
Ти, головне, повертайся, здолавши
Чистого зла непрожований стогін,
І відпуская цю ненависть назавше
Посеред мирної тиші густої.
Ти, головне, повертайся тим шляхом,
Що вбереже твої душу і тіло.
Чорна земля із розпеченим пахом
Тільки дощу, а не крові хотіла.
Ти, головне, повертайся до мами.
Десь там сивіючи за видноколом,
Матері тужать і друкать домами,
Що пахнуть ніжністю та корвалолом.
Ти, головне, повертайся назавсім
І народи-посади-споруди,
А вже у твоєму дітиську курносім
Виросте радість, нова і правдива.
Ні, ця війна не потрібна нікому!
Так, ми її не пробачимо, себто
Перемагай і вертайся додому.
Просто живим повертайся, і все тут.**

Ірина Цілик

Донедавна побажання мирного неба було для нас банальною фразою. Але привид війни замаюрів зовсім поруч. І на уроках світової класики, як і в житті, для багатьох учнів із новою силою розкривається страшна суть цього ганебного явища цивілізації.. Страшна примара війни...

Вона вириває вже не з книжок, а з реалій нашого життя. Схід України - гарячий, кривавий, страждений. Боєм про втрати і надією на мир відгукується в наших серцях кожна звісточка звідти. На нашій планеті війни йшли завжди... І звідусіль, де точиться війна, чутний стогін матерів, (бо матері перші, хто проклинає війну" (Гораций)), плач дітей і оглушливих вибухів, які розривають нашу свідомість. Кожен класик світової літератури доносить до нас своє заперечення війни, бо кожен із них відчув, які наслідки може мати війна для нас, а особливо для тих, хто опинився у самому її пеклі. Герої Ремарка, Хемінгуей, Белля - мужні, сильні люди, які пройшли війну, які не хочуть втратити пам'ять про пережиті на ній і залишаються назавжди вірними воєнному братерству. Війна не вбила у них головного - прагнення бути людьми, бути байдужими до всього, що відбувається у світі, хоча німецький письменник Еріх Марія Ремарк у свій час вжив по відношенню до молоді, яка пройшла крізь горнило війни особливий термін - "втрачене покоління". Але покоління мо-

лоді, яке стало на захист рідної землі, яке вражає безкорисливістю, благородством і патріотизмом, не може бути втраченим, бо воно воює на засадах справедливості, виконуючи святу визвольну місію. А ось герой Генріха Белля, скалічений на війні духовно і фізично, не може усвідомити, в ім'я чого він став безнадійним калікою, адже навіяна роками думка "Почесно померти за Вітчизну" (Гораций) не відповідає дійсності, тому що він був лише маленьким гвинтиком у тому страшному механізмі війни, яка називалася загарбницькою і насильницькою. Але, на жаль, усвідомлення цієї ганебної місії прийшло до нього занадто пізно. І як наслідок - моральне спустошення, каліцтво душі і тіла.

Так хочеться пригадати вислів Хемінгуей "Прощавай, зброє" з одноіменною роману як прагнення до миру, як небажання чути постріли і вибухи, бачити страх в очах дітей і біль в очах матерів, як мрія про те, щоб кожен наш воїн - патріот якомога скоріше повернувся до рідної домівки, до повсякденного мирного життя, бо крім благородної місії - захищати - вони ще повинні творити, будувати, народжувати...

**Помаз Н. В.,
викладач світової літератури**

Все лучшее - детям?

Среди сегодня живущих в Украине людей нет ни одного поколения, которое было бы счастливо в течение всей жизни. Так получилось. То война, то революция, то коррупция, то борьба с ней... Миллионы людей отмингивали на улицах в последние десятилетия под лозунгами борьбы за демократию, независимость и все прочие виды справедливости. Был еще один лозунг, который не всегда звучал громче других, но, мне кажется, всегда подразумевался. Люди жаждали жить в стране социального равенства и благоустроенного детства. Мечта эта выгоняет человеческие толпы на улицы уже многие сотни лет подряд, вечная мечта - надежда: "Ну, не мы, так хоть дети по-человечески поживут..."

Тех, кто помнит жизнь в Российской или Австро-Венгерской империях, уже не осталось. Разграбленные дворцы присыпаны исторической пылью. Осуществленная мечта толпы, о которой писал гениальный поэт: "Будем драти, пане-брате, з китайки онучи", всеобщего благополучия тоже не принесла. Старшие поколения не забыли потаенное советское классовое расслоение - с магазинами, поликлиниками, санаториями, специализированными домами и даже спецномерами на автомобилях для номенклатурного начальства.

Спецграждане советского государства жили в засекреченном мире, который полагалось не замечать, писать об особенностях их бытия запрещалось, и к такому тайному неравенству как бы привыкли. Затем случился крах советской власти, перестройка, независимость, все связанные с этим перемены в политике и экономике, которые вдруг привели к тому, что переформированный истеблишмент перестал таиться и общество расслоилось в открытую.

Забушевала исконная мечта о справедливейшем из начальников, том самом, который проследит, чтобы соседу не досталось боль-

ше, чем мне. И оживала мечта о детях, та самая: "Мы помучимся, зато они поживут как надо...". А детям снова труднее всего.

На улицы вышла молодежь, которую охотно похлопывают по плечикам, отправляя в бой, но к реальной власти не допускают. Молясь о бессмертной "небесной сотне", надо не забывать и о "земных миллионах". Мы готовим сегодня тех, кто неизбежно будет во власти, лет через 20 - и в Верховной Раде, и в Кабмине?

Положение детей и молодежи - главный показатель перспектив общества. Вы знаете, что число детей без родителей у нас сейчас едва ли не превосходит послевоенное их количество? Знаете ли вы, что Украина наряду с Китаем, Россией, Гватемалой, Колумбией, Гаити и Индией является главным поставщиком сирот для международных усыновлений?

Знаете ли вы, что во многих развитых странах нет такого понятия, как "детский дом", и ребенка, попавшему в трудную ситуацию, практически сразу находят новую семью? В некоторых японских клиниках есть так называемая "комната аиста", куда приносят детей нерадивые родители, желающие, чтобы никто не узнал об их отказе от новорожденных.

Как только в комнате, где всегда температура 36 градусов, открывается дверь, этажом выше звучит сигнализация и педиатры начинают заботиться о ребенке. Такие комнаты не только в Японии бы пригодились (в Москве, например, ежегодно матери отказываются от 800 младенцев). По данным психологов, не больше 20 процентов украинской молодежи может адекватно осмыслить информацию. Не все учатся в школе, а тот, кто выучивается в университете, зачастую ищет рабочее место не дома...

Я понимаю, что сейчас времена трудные, но, теряя молодежь, мы рискуем потерять все.

Виталий Коротич

КНИГА ЧИ КОМП'ЮТЕР?

Що обирають учні для проведення вільного часу та підготовки домашнього завдання?

Постійно спілкуючись з учнями я, час від часу, намагалась з'ясувати, як саме вони проводять свій вільний час? Чи читають вони книги, постійно тримаючи в руках під час перерв мобільні телефони та ноутбуки?

Викладачі, звісно, мають досвід читання книжок на комп'ютері, проте друкована книга для більшості залишається вибором № 1. У якості головної причини, що заважає читанню, акцентують на відсутності часу для цього і зазначають, що читають значно рідше, ніж того хотіли б.

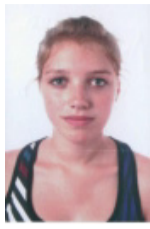
Навіть батьки маленьких дітей сьогодні значно рідше читають книги дітям, включаючи натомість малюкам мультфільми, аудіоказки.

Серед учнів рідко можна зустріти людину, яку цікавить надрукована книга, і мало хто з них може згадати хоч одну книгу, яку нещодавно прочитав. Так чому ж молодь не любить читати книги? Я намагалась з'ясувати це в учнів, які навчаються за різними професіями та на різних курсах. Із усіх опитаних лише одиниці читають друковані книги. Чому? Ось, що я дізналась.

- Особисто я надаю перевагу друкованій літературі над електронним варіантом. Мені набагато цікавіше читати книгу, аніж шкودити своєму зорові, сидючи з телефоном або біля монітору комп'ютера. Звичайно, є незручності читання книг: книга не завжди може бути під рукою (у телефоні ж, натомість, є можливість читати завжди); книгу потрібно купити або піти до бібліотеки - це займає певний час, що дуже незручно, а сівши за комп'ютер, ти можеш відкрити одразу будь-яку; зручними сьогодні є аудіокнижки, адже займаючись сторонньою справою, ти можеш слухати будь-який твір. Проте, емоції, отримані під час читання друкованої книги, важко порівняти ...

Лавренюк Наталія, учениця групи №34

Комусь і справді подобається читати книги, а хтось настільки захоплений комп'ютерними іграми та соціальними мережами, що вже не може відірватися від них. Читання у ВК повідомлень, ігри, спілкування між собою в різних чатах - це важливіше, ніж, скажімо, допомога батькам. Переважна більшість спілкується, не бачачи свого співрозмовника і анітрохи не шкодує про це. Піти ж у бібліотеку чи вдома сісти та прочитати книжку - надто довго, нудно та нецікаво. Людина думає, що ось є створений фільм за цією книгою, тож цілком достатньо подивитися фільм. І зовсім не ро-

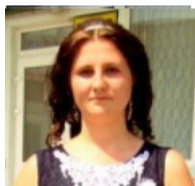
зуміє, що фільм створив режисер і, що це його суб'єктивна думка, його бачення. А самому сісти і прочитати книгу - це вже зовсім інше сприйняття і розуміння.

Лелюшкіна Катерина, учениця групи №34

Техніка досить швидко увірвалася в наше життя, тим самим забираючи миттєву цінність. У сучасному світі на першому місці телефони, комп'ютери, Інтернет і аж ніяк не книги. Запитаєте: "Чому?". Ми проміняли запах, жовтий колір сторінок, на блакитний екран комп'ютера, а тактильні відчуття шершавих сторінок на велику клавіатуру. На жаль, це так. Змінюються часи, люди, погляди на життя та цінності. Ми забули про книги, тому що вони не дають нам такого задоволення, як даремно змарнований час, проведений за переглядом беззмистового кінофільму. Я не можу сказати, чому мені здається, що ступаючи вперед у майбутнє, ми переступаємо минуле, а в минулому було багато потрібних речей, які не можна забувати. Саме так стало з книгами, молодь забула про них, їм цікавіше просиджувати час, перебуваючи у Інтернеті, ніж збагатитись на ще одну книгу. Більшість вважає, що книги - нікому не потрібне минуле і набагато цікавіше псувати своє здоров'я за іграми, фільмами, у соціальних мережах. Шкода, але це дійсно так...

Крижановська Анастасія, учениця групи №42

На жаль, книги я не читаю, увесь свій вільний час проводжу за телевизором чи комп'ютером.

Домашнє завдання завжди виконую за допомогою Інтернету.

Я розумію, що читання книг допомагає розвивати пам'ять і мислення. Але, на жаль, мене книги не цікавлять.

Мазурук Віра, учениця групи №33

Я учениця 5 курсу, навчаюся за спеціальністю "Комерційна діяльність". Книжок за цією спеціальністю дуже мало, а домашнього вистачає. І тому, щоб підготуватися до уроку, зазвичай використовую

Інтернет.

Нещодавно я була свідком розмови однієї жінки і дитини. Дитина їхала зі школи з важким рюкзаком, а жінка люб'язно взяла його потримати. І почала розказувати, що її донька навчається в 5 класі і книжок з собою не носить, бо купила планшет і закачала всі книжки. Дуже і дуже сумно, що діти вже в такому ранньому віці відмовляються від друкованих джерел.

Гладка Катерина, учениця групи №33

У нашому житті без комп'ютерних технологій ніяк... Сучасна молодь відходить від реальності і все більше занурена у комп'ютерні ігри та соціальні мережі, забуваючи, що таке книга. Але моє життя зовсім інше. Читання книг - це моя стихія, я цим живу та насолоджуюся. Коли я відчуваю запах фарби на папері нової книги, то моя душа радіє, що книга не зникла, вона живе у нашому світі.

Ворошан Єва, учениця групи №33

Думка про те, що в наш час молодь надає перевагу комп'ютеру, а не читанню книг, є неправильною.

Вільного часу в мене мало, адже майже увесь свій час я присвячую навчанню, а, отже, і роботі за комп'ютером (Інтернет, офісні програми). Більшість завдань, які потрібно виконувати, потрібно виконувати за комп'ютером, хочеться цього чи ні, добре це чи погано, оскільки технології, які є в наш час, дуже полегшують наше життя.

Читання книг я надаю перевагу влітку, адже влітку не хочеться думати про навчання, і є змога, а головне бажання, просто провести трішки свого часу за книгою.

Гаращук Наталія, учениця групи №33

Кажуть: "Умієш працювати, вмій і відпочивати". Я намагаюсь витратити вільний час не просто на задоволення, а й на щось корисне.

Я приходжу з навчання, і як завжди вмикаю ноутбук, поринаючи у всевітню мережу Інтернет, веду пошукову роботу самостійних опрацювань. Коли я знаходжу те, що мені потрібно, я можу

подивитися фільм, або ж поспілкуватися з друзями. Загалом, я весело проводжу свій вільний час.

Баранець Альона, учениця групи №33

На сьогоднішній день наше суспільство на 99% залежить від сучасних технологій, оскільки це набагато полегшує життя. І тому, я, як студентка 5 курсу, також активно користуюсь цими технологіями, які займають більшу частину нашого життя.

Кожного дня, приходячи додому, ми не дістаємо книги з полиці, для того щоб виконати домашнє завдання, а вмикаємо комп'ютер і заходимо в Інтернет. Зараз я не можу уявити, як щодня відкривати книгу і опрацьовувати необхідний матеріал, набагато простіше знайти потрібну інформацію в Інтернеті і не витрачати час на перечитання і пошуки потрібної інформації.

Таким чином, всевітня павутина поєднала нас у віртуальному світі, де ми проводимо більшу частину свого часу, що дуже розчаровує...

Кравчук Марина, учениця групи №33

Розуміємо, що у наш час не можливо уявити життя без комп'ютера, тому й не пропонуємо повністю відмовлятися від його використання. Головне - не замінювати ним усі інші радощі життя: відкриття таємниць природи, рухливі й настільні ігри з однолітками, спілкування з мистецтвом - живописом, музикою і літературою!

Сьогодні книги стрімко втрачають свою популярність. Дорослі й діти залюбки надають перевагу відпочинку за комп'ютером, ніж із книгою. Та й по необхідну інформацію частіше звертаються до Інтернет-служб, ніж до бібліотеки. У той час, як любов до книги, начитаність, літературний смак - це показники культурної, загалом розвиненої, високоморальної особистості.

Дорогі учні, читайте книги, хоч інколи візьміть цікаву книгу до рук, загорніться в теплий затишний плед і довгого осіннього вечора пориньте в цікаві події.

Батьки! Подаруйте своїй дитині не електронні носії, одяг, солодощі, а цікаву книгу, яку ваша дитина прочитає із задоволенням.

Багато читаючи, ви багато дізнаєтесь. А чим більше ви дізнаєтесь, тим більше зробіте нових цікавих відкриттів.

Козачок А.В., викладач спецдисциплін

Сьогодні більшість людей не можуть уявити свого життя без соціальних мереж. Соціальні мережі повністю покрили світ своєю павутиною і фразза "додати в друзі" стала однією з найпопулярніших. Соціальні мережі не мають вікових чи професійних обмежень. Люди всіх спеціальностей (банкіри, вчителі, керівники фірм тощо), верств і вікових груп невинно ведуть переписку з друзями, родичами.

Чому все частіше комп'ютер і клавіатура замінюють нам зустрічі з друзями, розмови за чашкою чаю або кави? Зручність, адже людині просто, сидючи вдома, в затишній кімнаті на своєму рідному дивані, спілкуватися зі співрозмовником, скориставшись програмою Skype. Де ще, як не в соціальній мережі, можна знайти колишніх однокурсників, товаришів по службі, колег. Сервіси дозволяють дістати майже будь-яку інформацію про людину, знайти будь-які дані від фільмів до софту.

Зараз всі скаржаться на брак часу через напружену роботу та високий ритм життя. Але варто зайти в соціальну мережу - і людині вистачає часу, щоб знайти друга, переглянути відео, поспілкуватися і т. д.

Чому людей тягне в соціальні мережі? Напевно тому, що вони дають можливість показати свої

можливості, себе аудиторії, тобто самоствердитися. Якщо щось не склалося в особистому житті, то в соціальній мережі можна все надознати і налагодити. Вас можуть похвалити або поспівчувати.

Але незважаючи на те, що соціальні мережі дарують можливість безмежного спілкування, стирають кордони спілкування, відбувається поступова заміна реального спілкування віртуальним. Часом людям при зустрічі вже немає про що поговорити, бо всі новини вже висвітлені на сторінці в соціальній мережі, немає потреби зустрічатися, щоб показати фотографії і поділитися враженнями про якусь значущу подію в житті. Все більше людей, у тому числі й молодих, стають заручниками соціальних мереж, це призводить до відчуження від зовнішнього світу, а, відповідно, можуть виникати проблеми в спілкуванні з реальними людьми.

Але головне, на мою думку, те, що в соціальних мережах люди знаходять притулок від реального світу, який набагато складніший, аніж просте виставлення машинних нулів та одиниць за ваші дії в світі іншому - віртуаль-

ному.

Оскільки процес спілкування в соціальній мережі відбувається на відстані, міжособистісні контакти значно біднішають. Навички "живого спілкування" люди можуть відпрацювати тільки в реальному житті, а віртуальне життя соціальних мереж ставить у ситуацію, коли ці навички не використовуються. Легкість переривання контактів не дає можливості розвинути вміння вирішувати складні конфліктні ситуації спілкування. Все це може привести до пору-

РОЛЬ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ У НАШОМУ ЖИТТІ

шень адаптації в соціумі. Тому необхідно вирішувати дану проблему. Ось кілька шляхів вирішення: обмеження часу перебування в мережах, пошук альтернативних способів проведення часу (наприклад, заняття спортом, творчістю, соціально-корисними видами діяльності), збільшення часу реального спілкування з друзями.

В ідеалі, інтернет-спілкування має доповнювати наше життя, а не бути основою всієї життєдіяльності. Однак слід пам'ятати, що в со-

ціальних мережах діють свої правила спілкування.

Ось деякі з них:

1. Не можна розміщувати в своєму профілі соціальної мережі чужі фотографії без дозволу цієї людини.

2. Ні в якому разі не надсилайте іншим людям інформацію та зображення із закритих профілів своїх друзів, до яких маєте доступ. Ваші друзі мають право вирішувати, хто буде бачити ці матеріали.

3. Не реєструйтеся під чужими іменами. Якщо хочете зберегти інкогніто - вдайтесь до псевдоніма. Краще залиште поле для фотографії порожнім, не використовуйте чужі зображення, особливо це стосується реальних людей. Якщо завантаження фото обов'язкове, використовуйте нейтральне зображення.

4. Не вказуйте в своєму профілі неправильні дані про навчальні заклади або місце роботи. Інші користувачі мережі відчуватимуть незручність.

5. Не публікуйте довгих публічних повідомлень іншим людям. Краще скористатися функцією особистого листування.

6. Ставтеся тактовно до людей, які не хочуть додавати вас у друзі. Двічі відкинутої пропозиції дружби достатньо, щоб переконалися в тому, що користувач не хоче відкривати вам свою особисту інформацію.

7. При використанні вигаданого імені не повідомляйте своїх друзям завідомо неправдиву інформацію. Вигадані дані допустимі тільки з точки зору захисту особистої інформації, але не призначені для обману співрозмовників.

8. Не варто користуватися в своїх повідомленнях лише великими літерами. В цьому випадку клавіша Caps Lock заздалегідь налаштовує людей негативно.

9. Не можна забувати про знаки пунктуації. Багато користувачів вважають, що при спілкуванні в мережі не особливо важливо дотримуватися правил правопису. Іноді такий підхід серйозно ускладнює розуміння між людьми. Якщо вашим співрозмовником виявиться освічена людина, то діалог між вами може не відбутися.

10. Не показуйте свою переписку іншим користувачам без згоди співрозмовника. На то це і приватні розмови, що їх ніхто не бачить, окрім учасників бесіди.

Ткачук Г.Е., викладач фізики

ВИЩА ОСВІТА НЕ ЗАШКОДИТЬ!

Вища освіта... Одні вважають її недосяжною, інші непотрібною, частина вчиться для отримання "корочки" і лиш одиниці насправді свято вірять у ніць і користь вищої освіти. Так от чи потрібна вона сучасній молоді? Чи варто продовжувати навчання після отримання робітничої професії? І якщо так, то який же навчальний заклад обрати в різноматтї ВНЗ України? Або ж надати перевагу закордонним вишам?

Відповідаючи на перше запитання, я з впевненістю скажу: "Так". Бо якщо б не була вища освіта, вона відкриває нові шляхи та можливості молодим, активним людям. Адже влаштуваючись на роботу, наявність вищої освіти допомагає рухатись кар'єрними сходами. Студентське життя запам'ятовується не лише веселими дискотеками та цікавим проведенням часу з друзями. Саме за цих чотири-п'ять років вирішується, чим ви будете займатись більшу частину свого життя.

Я запитала в учнів училища, як вони ставляться до вищої освіти і чи планують продовжувати навчання в майбутньому.

Марина Жорж,
учениця групи № 8:

Поміркувавши, чи потрібна вища освіта молоді, я дійшла висновку, що така потрібна. Але не всім. Чим би людина не займалася в житті, де б не навчалась, а свою справу треба любити. Можна бути шлюсарем на заводі, садівником, перукарем або кондитером без вищої освіти, бо це покликання людини. І не завжди потрібна вища освіта для того, щоб досягти свого рівня професіоналізму. При цьому любите свою справу, повністю віддаватися їй і згодом домогтися майстерності та успіху в професії.

Тетяна Гота,
учениця групи № 29:

Я учениця другого курсу, здавалося б, ще рано думати про інститут, але на даний момент я вже починаю вибирати майбутній ВНЗ, і очі, в пряму сенсі, розбігаються тому, що зараз у різноматтї університетів України вибрати потрібний ВНЗ

практично нереально. Поспук ВУЗу займає багато часу, це дуже важко і відповідально. Тобі потрібно знайти ВУЗ, який має відповідати саме твоїм вимогам. По-перше, це отримання достатньо гарних знань, по-друге, надання певних гарантій при влаштуванні на майбутню роботу або ж про інтеграцію з іншими навчальними закладами, по-третє, проживання та інші організаційні питання. На мою думку, це найголовніші вимоги. Лише оцінивши характеристики ВУЗу, можна вирішити: потрібно тобі продовження навчання чи все ж варто зупинитись на здобутій освіті, і розвиватись за фахом самостійно. Підхід до вибору ВНЗ має бути максимально відповідальним.

Назар Кублій,
учень групи № 45:

Після закінчення навчального закладу перед нами постає вибір: йти на роботу або продовжувати навчання у ВНЗ? Подальше життя залежить від цього вибору, але часто ми дуже легковажно відносимося до нього.

Особисто для мене пріоритетним є подальше навчання у ВНЗ тому, що це дає мені можливість влаштуватися на престижну роботу, збільшити запас знань з улюбленої спеціальності.

Головне питання для мене зараз - це вибір навчального закладу, адже саме це дає змогу почати підготовку предметів для здачі ЗНО.

Вибрати навчальний заклад можна за допомогою довідника ВНЗ України. В ньому перераховані всі вищі навчальні заклади України, сортовані за місцем знаходження, за напрямком підготовки і за спеціальностями.

Якщо ви вже визначились з професією, то потрібно тверезо оцінити свої знання і відповідно до них обрати ваш ВНЗ. Також потрібно подивитися чорний список вишів, там вказані навчальні заклади, до яких краще не вступати через корупцію та інші проблеми.

У багатьох учнів виникає питання: чи потрібно продовження навчання після отримання робітничої професії? Адже, здавалося б, професія є, навички є, навіть досвід роботи на підприємстві - є все, що потрібно для якісної роботи, але ж перспектива отримати вищу освіту не залишає байдужим. То чи варто продовжувати я запитала у людей, чий досвід роботи і професійність не піддається сумнівам.

Варто! Для підготовки сучасного фахівця в училищі створені всі необхідні умо-

ви. Велика увага приділяється практичним навичкам майбутнього фахівця. Проводяться ділові ігри, вирішуються професійні ситуації. Всі професії інтегровані з використанням програмного забезпечення. Тому училище - це перший шабел на шляху дорослого життя.

Я вважаю, що роки навчання в училищі дають достатню змогу визначитись зі своїми здібностями. І щоб дати їм подальший розвиток, потрібно продовжувати навчання, розвивати свої вміння і знання, формуватись, як особистість.

І щоб вибудувати краще майбутнє нашої держави, потрібно ставати справжніми професіоналами.

Маліхатко Олена
Федорівна, старший майстер

Основними складовими самодостатньої сучасної людини є насамперед освіченість, загальна і мовна культура. Саме освіченість у всі часи була у високій ціні. У широкому розумінні бути освіченим - це не лише вміти писати і читати, правильно говорити, дохідливо висловлювати свої думки, а й спосіб життя, спосіб сприйняття світу, відтворення його у свідомості.

Проте освіченість не завжди є результатом здобуття вищої освіти.

Якщо стоїть питання: "Йти навчатися до ВУЗу чи ні", потрібно, в першу чергу, відкинути всі шаблонні і заздалегідь заготовлені кимось відповіді, поради і застереження і приймати рішення своєю головою.

Все залежить від того, які у Вас цілі і чи бажаєте Ви їх досягти? Чи є у Вас якась матеріальна підтримка, утримання батьків, адже від цього теж залежатиме вибір.

У молодого покоління свої пріоритети: в першу чергу, отримати престижну професію, зробити кар'єру і заробляти багато грошей, другий момент - бути, що називається, не гірше за інших: працювати на заводі сьогодні ніхто не мріє, ну а для збереження статусу інтелігентна обов'язково треба здобути вищу освіту.

Проте ніхто не бере до уваги й інший бік, навіть не замислюються над цим. Справа в тому, що гонитва за престижем дуже часто заганяє людину туди, де їй не місце - і тоді починаються "сірі одноманітні будні" кропіткої виснажливої роботи "від понеділка до п'ятниці".

Тож варто дуже добре поміркувати: якщо вища освіта зробить Вас щасливим і Ви плануєте вступити саме на той факультет, про який так давно мріяли - тоді вперед,

оскільки ви маєте шанс отримати гідне продовження, скажімо, вашого хобі або ж здійснення найзаповітнішої мрії, ну і, звісно ж, зможете отримати нові знання та досвід, що неодмінно допоможуть вам у житті.

А якщо Ви не впевнені, що бажаєте в майбутньому працювати, скажімо, менеджером, інженером чи вчителем, і відчуваєте, що можете творити щось своє, корисне для інших, тоді варто подумати двічі.

Безумовно, є багато сфер діяльності, в яких вища освіта не так важлива, як, скажімо, талант або певні здібності. Але навіть якщо ви робите свою роботу добре, завжди є, до чого прагнути, куди поліпшувати свої навички і розширювати знання, а значить - вища освіта не зашкодить.

Крім того, фахівець із досвідом, а також дипломами та сертифікатами викликає багато більше довіри, ніж просто фахівець із досвідом, навіть якщо ви дійсно професіонал. Погодьтеся, навіряд чи ви довірите своє життя хірургу без диплома, або віддасте дітей у школу, де викладачі-самоучки. Тому, якщо вам випала можливість підтвердити свій професіоналізм так званою "кіркою", не втрачайте її: ці зусилля обов'язково себе виправдають!

Лашчук Ірина Володимирівна, майстер в/в

А от який вищий навчальний заклад обрати - це вже залежить від вас. Україна має величезний вибір ВНЗ, як державних, так і приватних. Різноматття ВНЗ лякає, але для того, щоб спростити вибір пропоную вам деякі критерії вибору вищих навчальних закладів і нагадую, що максимальна кількість ВНЗ, до яких ви можете подати документи, залишилась незмінною, їх всього 5.

Наведу декілька критеріїв вибору ВНЗ:

Платне або безкоштовне навчання

Зараз багато хто йде у платний ВНЗ, щоб отримати освіту, на їхню думку, не навчаючись. Однак, як стверджують викладачі, навіть якщо ви не пройшли на бюджетну форму навчання до державного ВНЗ, то йдьте на комерційну: це і престиж, і якість освіти. Не треба думати, що на бюджет вступити неможливо. Принаймні, необхідно спробувати, а платна освіта завжди залишається вашим вибором.

Державний або приватний

У державному ВНЗ є можливість навчатись за бюджетною формою. Крім того, диплом державного ВНЗ більше цінується сьгоднішніми роботодавцями. Можливо, це пов'язано із стереотипом, що "за гроші можна не вчитись". Можливо, з тим, що багато недержавних вишів виникли не так давно і ще не встигли напрацювати авторитет серед ВНЗ. Тому, незважаючи на те, що деякі комерційні вищі навчальні заклади пропонують дійсно висококласну освіту, на ринку праці продовжує існувати певна недовіра до їх випускників. Але все ж мудрий роботодавець буде звертати увагу на ваші вміння, а не напис у дипломі.

Гуманітарний або технічний

Технічні ВНЗ вважають досить важкими як для вступу, так і для освіти, але, як показує статистика, студенти цих ВНЗ найшвидше вживаються у комерційні структури. Щодо Вінниці, то найпопулярнішим університетом для здобуття технічної освіти є Вінницький національний технічний університет. Серед випускників ВМВПУ він є найпопулярнішим.

Що стосується гуманітарних, то тут ви будете більше читати і вивчати безліч таких предметів, як "Література", "Релігієзнавство", "Філософія", "Екологія", "Історія". Фахівці, що закінчили гуманітарний ВНЗ, найбільш здатні до творчої праці.

Тут вибір вже ширший: Вінницький державний педагогічний університет ім. М. Коцюбинського, Вінницький кооперативний інститут, Вінницький національний аграрний університет, Вінницький національний медичний університет ім. М. Пирогова, Вінницький торговельно-економічний інститут, Вінницький фінансово-економічний університет, Вінницька філія КІБІТ, Вінницький соціально-економічний інститут "Україна". Як бачите, вибрати є з чого, було б бажання.

Престижність ВНЗ

Звичайно, завжди краще вчитися в першому ВНЗ країни, але не завжди виходить. Отже, наступним обирайте ВНЗ, який має статус державного, а не приватного, що дорога вам - у приватний. Щоправда, зараз є нові спеціальності, яким найкраще навчатися у молодих фахівців, наприклад, PR-менеджери. Це професія з'явилася не так давно і краще про неї можуть розповісти і передати знання та досвід тільки молоді фахівці, ті, хто вже встиг спробувати себе в цій сфері.

Денна або інші форми навчання

Найцікавіше навчання на денному відділенні. Там ви завжди в курсі останніх подій, постійно берете участь у різних заходах. Але якщо ви не хочете побути в колективі п'ять років, а заробляти, то краще податися на заочне - це і час вільний і нові можливості.

Є ще один вид навчання - дистанційний. Він ще не дуже освоєний, але деякі

ВНЗ вже в майбутньому повністю хочуть перейти на такий вид навчання. Його суть полягає в тому, що студент, не виходячи з дому, може не тільки працювати, але й одержувати освіту, сидячи за своїм комп'ютером. Щоб отримати залік в такому ВНЗ, потрібно буде викладачеві вислати на електронну скриньку лист із відповідями на надіслані вам питання. Якщо ви зробите добре, то здаті, якщо ні, то переробляти можна скільки душе завгодно.

Умови проживання, навчання

Якщо ви з іншого міста - дізнайтеся, чи є при навчальному закладі гуртожиток і які умови проживання в ньому. Для тих, хто збирається продовжити навчання на вечірньому або заочному відділенні, особливо актуальне значення матиме наявність у ВНЗ добре укомплектованої бібліотеки. Якщо її немає, будьте готові до того, що більшість книг і підручників доведеться купувати за свій рахунок. Для хлопців однією з умов вибору може стати наявність військової кафедри.

А взагалі найважливіше, на що потрібно звернути увагу при виборі вищого навчального закладу - це якість навчання. Зберіть інформацію про репутацію ВНЗ, професійний рівень викладачів, технічне оснащення і т.п. Таку інформацію можна отримати на безлічі сайтів (Osvita.com.ua, osvita.ua, vnz.org.ua), у друзів або знайомих, у багатьох книжкових магазинах можна придбати книги, в яких розміщена інформація про той чи інший навчальний заклад, або просто з'їздити в обраний ВНЗ на день відкритих дверей.

Якщо ви вирішили шукати ВНЗ за кордоном, поради, що перераховані вище, стануть вам у нагоді. Але не забувайте про фінансову сторону. У кожного навчального закладу, що знаходиться в іншій країні, є обов'язкова умова наявності банківського рахунку з певною сумою прожиткового мінімуму. При наявності якого ви зможете будь-коли без проблем повернутись додому.

Вибір ВНЗ - дуже важка і кропітка праця. Вирішуєте лише ви - продовжувати навчання, або ж це не принесе користі для досягнення мети в житті. Але пам'ятайте про одне: студентські роки - це велика школа життя. Людина, що пройшла цей шлях, вчиться, в першу чергу, бути хитрою, спритною, виплутуватися з екстремальних ситуацій у найкоротші терміни, вміти домовлятися "хоч із самим чортом". Також ці люди здатні виконувати величезний обсяг розумової роботи знову ж таки в стислі терміни, не спати цілодобово, при цьому харчуючись не найкращим чином. Студенти зберігають позитивний погляд на життя за будь-яких обставин, їх девіз: - "Прорвемося!". Це страшні люди. Вони можуть все. І ви зможете все, якщо поставите чітку мету в житті і будете рухатись для її досягнення.

Мельничук Ірина,
майстер в/в

Група №45 - володар Кубка ВМВПУ з міні-футболу

З 10 жовтня по 14 листопада 2014 року проходив розіграш III Кубку ДПТНЗ "ВМВПУ" з міні-футболу серед юнаків. Цього року в турнірі взяли участь команди десяти груп (№№ 4, 6, 7, 10, 13, 22, 36, 44, 45, 46) та три збірні команди (команди кухарів, обліковців та агентів з постання).

Турнір розпочався із стадії 1/8 фіналу, де були зафіксовані такі результати:

- Збірна команда кухарів - команда учнів групи №13 - 8:2.

- команда учнів групи №10 - команда учнів групи №4 - 6:0.

- команда учнів групи №44 - команда учнів групи №6 - 3:2.

- команда учнів групи №22 - команда учнів групи №7 - 4:3.

- збірна команда агентів - команда учнів групи №46 - 6:3.

- команда учнів групи №45 - збірна команда обліковців - 4:4 (пен. 3:2).

- команда учнів групи №36 - команда учнів групи №35 - 3:0 (технічна поразка).

- збірна команда обліковців - команда учнів групи №7 - 6:2.

У чвертьфіналах "легких" суперників не залишилось, тому боротьба ставала дедалі запеклішою. Результати чвертьфіналів наступні:

- команда учнів групи №36 - команда учнів групи №10 - 2:1.

- команда учнів групи №45 - збірна команда кухарів - 9:6.

- збірна команда агентів - команда учнів групи №22 - 4:2.

- збірна команда обліковців -

команда учнів групи №44 - 4:2.

У першому півфіналі зустрічались збірні команди агентів та обліковців. Із перших хвилин матчу обліковці захопили ініціативу і забили два швидких голи. Однак ще до перерви агенти встигли забити один гол, і на перерву команди пішли з мінімальним розривом.

Початок другої половини матчу почався аналогічно: знову збірна команда обліковців усіма силами пішла в атаку і зуміла забити третій м'яч. Після цього гра на полі вирівнялась. За п'ять хвилин до кінця матчу класний керівник групи №25 Кермаш В.С. сильним ударом з далекої дистанції змусив капітулювати голкіпера обліковців, скоротивши тим самим рахунок знову до мінімуму. До кінця гри рахунок так і не змінився - 3:2 на користь збірної команди обліковців.

Інший півфінал назвали "Училищне Ель-класіко", оскільки в ньому зустрічались одвічні суперники - команди учнів групи №45 та №36. Матч видався видовищним, команди по черзі вели в рахунок, на гол Вільчинського Є. (№36) дублем відповів Примака О. (№45), і перший тайм завершився з рахунком 2:1 на користь учнів групи №45.

Другий тайм розпочався

інтенсивними атаками учнів групи №36, дві з яких закінчились взяттям воріт. Авторами голів стали, відповідно, Мельничук Я. і Голубенко А.. Тепер уже відіграватись довелося групі №45, і це їм вдалось за 4 хвилини до кінця матчу завдяки удару Чорного Б. З таким рахунком основний час і завершився.

У серії післяматчевих пенальті "щасливий квиток" у фінал здобула група №45 із рахунком 2:1.

У матчі за 3-є місце збірна команда агентів несподівано легко перемогла команду учнів групи №36 із рахунком 7:1.

І ось настав день фіналу. Команди підійшли до нього з дуже бойовим настроєм. Приємно порадувала кількість вболівальників, яких на гру зібралось близько вісімдесяти чоловік.

Фінальний матч розпочався несподівано. Рахунок було відкрито вже на 40-ій (!) секундні матчу: дальній удар Загробсько-

го В. із групи №45 виявився заскладним для голкіпера команди обліковців. На цьому команда групи №45 не зупинилася і до кінця тайму зуміла ще тричі засмутити голкіпера суперників завдяки хет-трику Чорного Б.. На перерву команди пішли з рахунком 4:0.

У другому таймі картина гри не змінилася: команда групи №45 і надалі володіла ініціативою та змогла збільшити рахунок до 7:0 (забили Шабельников К. і двічі Загробський В.), зумівши зберегти при цьому свої ворота недоторканими.

І ось він, фінальний свисток! У Кубку ДПТНЗ "ВМВПУ" перемогу здобула команда учнів групи №45 ("Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування ЛОМ") у складі Грабенка О.А., Сороки А., Загробського В., Романюка П., Шабельникова К., Поплавського Д., Сулими С., Примака О., Чор-

ного Б. (капітан команди).

Загалом в турнірі взяли участь 87 учнів.

Шляхом голосування у соціальній мережі найкращим гравцем турніру визнано учня групи №45 Загробського Владислава.

Вражає результативність турніру: в 15 матчах було забито 109 голів. Приємно здивувала спортивна дисциплінованість команд, адже протягом всього турніру було показано лише 11 жовтих карток і жодної червоної.

Варто відмітити й активну участь членів педагогічного колективу у турнірі. Брало безпосередню участь у матчах: майстер в/н Домінов М.А. та класні керівники Кермаш В.С. і Грабенко О.А. Активно вболівали за своїх підопічних майстри Драчук Н.В. та Макаров І.Р.

Грабенко О.А.,
викладач спецдисциплін

VIVAT, ЧЕМПІОНИ!

Ось і залишився позаду турнір з футболу на першість ДПТНЗ "ВМВПУ" серед юнаків 1 курсу. У ньому взяли участь учні таких груп:

1-й курс на базі 9-ти класів: групи № 13, 6, 24 та 20.

1-й курс на базі 11-ти класів: групи № 10; 25 та 44.

Заявки на участь у турнірі учні подавали за власним бажанням.

Найбільш очікуваною була гра між учнями груп № 13 та №6, по ходу гри учні групи № 6 програвали з рахунком 2:1, але мобілізувавшись та проявивши волю до перемоги спочатку зрівняли рахунок гри, а на останній хвилині зуміли вирвати перемогу.

Найбільш напруженою виявилась гра між учнями груп № 6 та № 20, за результатами якої зафіксовано нічию з рахунком 2:2

Серед учнів груп 1 курсу на базі 11-ти класів очікувались справжні баталії на футбольному полі. Найбільш напруженою виявилась гра між учнями груп № 10 та № 25, за результатами якої зафіксовано нічию з рахунком 1:1.

Загалом у першості училища взяли участь 8 команд (близько 70 учнів).

Отже, ми вітаємо нових чемпіонів серед груп 1 курсу ДПТНЗ "ВМВПУ"!

Переможці турніру навесні зустрінуться зі збірною майстрів та викладачів навчального закладу.

Турнірна таблиця учнів 1 курсу на базі 9 класу.

№	Команди	1	2	3	4	5	м'ячі	очки	місце
1.	Гр. № 6	⚽	3:1	3:2	2:2	3:0	11-5	10	II
2.	Гр. № 12	1:2	⚽	2:5	4:5	3:0	7-12	3	IV
3.	Гр. № 13	2:3	5:2	⚽	4:2	4:1	15-8	9	III
4.	Гр. № 20	2:2	5:4	4:2	⚽	3:0	14-8	10	I
5.	Гр. № 24	0:3	0:3	1:4	3:0	⚽	1-10	0	V

Турнірна таблиця учнів 1 курсу на базі 11 класу.

№	Команди	1	2	3	м'ячі	очки	місце
1.	Гр. № 10	⚽	1:1	2:1	3:1	4	I
2.	Гр. № 25	1:1	⚽	2:2	3:3	2	II
3.	Гр. № 44	1:2	2:2	⚽	3:4	1	III

Моргун Р. В., викладач фізичного виховання

РАНКОВА ЗАРЯДКА З КОРИСТЮ ДЛЯ ЗДОРОВ'Я

Ранкова зарядка...Бути їй чи не бути? Це питання цікавило багатьох, а от відповідь на нього знаходив далеко не кожен. Одні люди вважають, що вранці вона вкрай необхідна, а інші, що без неї цілком можна й обійтись. І кожен, по-своєму це обгрунтовує.

Адже у зайнятих ділових людей просто немає на це часу: плануючи свій робочий графік на день, вони не знаходять часу на кілька ранкових вправ. Ті ж, хто робить зарядку вранці, стверджують, що вони швидше прокидаються, даючи змогу організму активізуватися після сну, знайти бадьорість, налаштувати всі системи і функції на майбутню діяльність у режимі трудового дня. До речі, і серед останньої категорії людей дуже багато ділових, успішних людей.

Користь ранкової зарядки беззаперечна. Мудрі древні китайці стверджували, що навіть десятихвилинна ранкова зарядка приносить таку саму користь, що й півгодинне денне тренування.

Роблячи вранці зарядку, ми тим самим посилаємо організму сигнал прокинутися і підбадьоритися. І це допомагає йому краще реагувати на різні психічні і фізичні зовнішні подразники протягом дня. А для учнів цей фактор є ключовим у навчальній діяльності.

Дуже велике навантаження м'язам вранці давати не варто. Такі тренування краще перенести на післяобідній час. Вранці

просто потрібно розім'яти м'язи і суглоби, дати поштовх для злагоженої роботи внутрішніх органів. Саме такі вправи виконують учні, що проживають у гуртожитку ВМВПУ, під керівництвом викладачів фізичного виховання. Ранкова розминка допомагає їм зменшити ризик появи травм протягом дня, оскільки існує ймовірність потягнути м'яз не лише під час занять спортом, але і в звичайному повсякденному житті. Подібних побутових травм можна уникнути в 90% випадків, якщо робити вранці зарядку.

Кілька рекомендацій:

- Якщо вам важко почати, помацайте спершу кисті рук. Трохи потріть долоні одну з одною, поки вони не почервоніють. На декілька секунд стисніть кулаки. Потім розітріть і розімніть пальці рук.

- Походіть босоніж по кімнаті відразу ж після сну, перекочуючись з п'яти на носок, ніби пружинячи при цьому.

- Після цього зробіть десять нахилів вперед. Відчуйте при цьому, як розтягується поперековий відділ хребта.

- Прогніть тулуб назад, а таз - вперед, підтримуючи себе руками під попереком. Раз 10 повторіть цю вправу.

- Нахиліться вправо і вліво по 10 разів.

- І останнє: уздовж вертикальної осі скручуйте тулуб, ніби розглядаючи, що у вас знаходиться за спиною. Теж 10 разів.

Через тиждень після того, як станете робити зарядку вранці, ви вже побачите перші позитивні результати.

У цьому плані нашим учням, які проживають у гуртожитку, беззаперечно пощастило. Ранкова зарядка входить до обов'язкового режиму дня. І якщо ви спитаєте випускників, які навчались у нас: "Чи варто робити ранкову зарядку?" - вони в абсолютній більшості дадуть відповідь: "Варто!", незважаючи на те, що, будучи учнями, були незадоволені раннім підйомом. Проте зараз вдячні за корисну звичку, яка організовує і стимулює організм на цілий день.

Ранкова гімнастика допоможе вам кожен день починати в бадьорому стані і піднесеному настрої. Щоденні заняття не тільки покращують самопочуття, але і дозволяють вирішити проблему зайвих кілограмів, які з'являються від сидячої роботи, зняти втому і підвищити імунітет.

Отже, будьмо здоровими, ми того варти!

Петелько В.В., викладач фізичного виховання

ЗВ'ЯЗОК МИНУЛОГО З МАЙБУТНІМ

Хто не знає свого минулого, той не вартий свого майбутнього.

(М. Рильський)

Цей афоризм ми чули багато разів, але мало хто зміг вловити його глибоку істину, мудро зашифровану в одному реченні.

У Стародавньому Римі в кожному будинку була кімната, де зберігалися портрети та особисті речі усіх пращурів, починаючи від засновника роду. І кожна дитину змалечку заводили в цю кімнату, і розказували про її походження, про діяння славетних предків, їхні досягнення, здобутки, нагороди. Дитина, знаючи усе це, зростала з гордістю за свій рід, за свою державу, і будучи маленькою частиною великої сім'ї, намагалась возвеличити її своїм розумом, своїми досягненнями. Щоб і її нащадки, зайшовши до славетної кімнати, пишались нею. Така людина уже не могла бути зрадником чи боягузом, бо за її спиною стояли тіні славетних пращурів, а попереду виднілись обриси нащадків, яких вона не могла підвести.

І навпаки, людина, котра не знає своєї історії, а ще страшніше, коли і не намагається дізнатись, живе одним днем. Вона одна, налякана і розгублена, і їй байдуже, що скажуть інші - аби вижити. Вона не знає, що таке безсмертя, тому до розпачу боїться смерті, вона за монету продасть найцінніше, бо не знає, що ця річ безцінна. Її легко обманути, залякати, зламати, змусити і зробити рабом.

Тому знати, хто ми, якими були наші батьки, діди, прадіди, де жили, про що мріяли і за що бо-

ролись, дуже актуально у наш час. Бо саме знання, що ми не малороси, а великий і сильний народ, волелюбний, нескорений і незламний за століття поневірянь, який достойний щастя, дадуть нам впевненість у завтрашньому дні.

Щоб кожен, хто є частинкою великої і дружньої родини ВМВПУ, міг бути впевненим у собі й довести іншим свою талановитість і значущість, у цьому навчальному році вперше відчиняє двері музей історії нашого рідного училища. Тут Ви зможете прожити історію училища від ремісничого до флагамена освіти. Відчути, як із часів повоєнної розрухи навчальний заклад поволі підіймався з колін: будувались нові приміщення, облаштовувались кабінети, лабораторії, налагоджувались зв'язки з роботодавцями, а разом із цим зростав рівень професійності наших випускників, успішність у конкурентоспроможності на ринку праці яких є головним показником діяльності навчального закладу.

Також у нашому музеї Ви зможете пройтись колючими, омитими кров'ю і сльозами стежками війни. Дізнатись про фронтові подвиги викладачів та учнів. Дізнатися про керманічів навчального закладу, які з року в рік, крок за кроком підіймали професійну планку училища. Саме завдяки їх старанням та злагоженій діяльності всього колективу змогла сформуватись алея шанованих гостей училища та наша власна еліта - люди, які навчались чи працювали у нашій альма-матері та якими ми зараз пишаємось.

Багато цікавої інформації, особливо для абітурієнтів, можна побачити на стенді "Світ наших професій", де висвітлено усі професії, які здобувають у ДПТНЗ

"ВМВПУ". А також довідатись про те, у яких куточках світу проходять і проходять практику, а нерідко залишаються працювати і жити наші учні.

Поряд із музеєм "Історії училища" було відкрито і музей "Ретротехніки". Тут представлені унікальні експонати, які широко використовувались ще нашими батьками і були незамінними помічниками в їхній роботі, але для сучасних поколінь - це уже історія.

На виставкових стендах у ретромuzeї здобули своє право на друге життя телефонні апарати різних моделей і років виготовлення; комутатор, який розрахований на включення шести міжміських ліній; фільмоскоп-проектор; перша модель електронної записної книжки; різні моделі радіоприймачів, друкарських машинок та багато іншого. Увійшли до складу колекції ретротехніки і усім нам добре відомі касетний магнітофон, відеомаг-

нітофон та інші прилади, якими ще десяти-

років тому ми активно користувались. Тому роздивляючись експонати музею, розумієш, що історія - це не тільки вкрита порогами сива давнина, а ще й зовсім недалеке, але уже минуле, на якому ми будемо майбутнє. І тому важливо бачити і знати досягнення наших попередників, щоб уявляти, яке майбутнє будуть бачити на цих полицях наші діти!

Училище - це велика родина. А в кожній родині складаються свої правила, порядки, традиції та свята. Адже хто старанно працює, той цінує свій відпочинок. Настрій і тон усім заходам навчального закладу задає творча креативна та активна молодь із числа учнів і викладачів, яка розвивається, формується і "вчиться літати" саме в нашому училищі.

Головна мета діяльності музею - формування молоді нової генерації - розумної, активної, креативної та впевненої в собі, яка нестиме у собі духовну єдність поколінь, повноцінно поєднуюватиме досвід минулого і відчуття майбутнього і через призму своєї власної успішності буде формувати обличчя сучасної України.

Тож вірте в себе, поважайте всіх оточуючих, любіть свою Батьківщину і ніколи не забувайте своє коріння!

Вижга М.В., викладач української мови та літератури

Вітаємо родини Петрових та Сніцарів із народженням синів!

Народження дитини - важлива подія в родині. З'явилися нові люди на землі, рідна кров, спадкоємці, доля яких у руках їхніх батьків і близьких, а якими вони стануть у майбутньому, багато в чому залежить від батьків, їхнього розуму, знань, відповідальності перед дітьми. Тож хочеться побажати, щоб новонароджені малюки успадкували найкращі якості своїх батька й матері.

**Хай ростуть здоровими ваші немовлятка,
Хай охороняють їх з неба янголятка,
Хай Господь зішле їм справжню добру долю
І розкриє в кожному мужню силу й волю!**
З повагою профспілковий комітет

Дорога наша Тетяно Миколаївно!

Вітаємо Вас від щирого серця з народженням синочка. Ми дуже за Вас раді, будь ласка, повертайтеся до нас, ми за Вами дуже сумуємо. Ми раді, що саме Ви були з нами в тяжку та радісну мить. Що Ви завжди нас підтримували, Ви - наша друга мама, яку ми любили, любимо, і будемо любити навіть не дивлячись на те, що в нас були інколи непорозуміння. Кращої, ніж Ви, немає. Ми Вас не забуваємо, Ви завжди залишитесь в наших серцях.

А також ми хочемо привітати й Ігоря Вікторовича з народженням сина.

Прийміть наші найщиріші привітання!

**Здоров'ячка міценького,
Сонечка ясененького!
Хай росте всім Вам на втіху,
В домі буде море сміху!
Щоб зубки скоро вилізли,
Й спати вам не заважали
Щоб Ангелятка кружляла
Від всіх бід охороняли!**

Ваша група №18

До привітань приєднуються Тетяна Андріївна та Наталя Анатоліївна

У грудні святкують свій День народження:

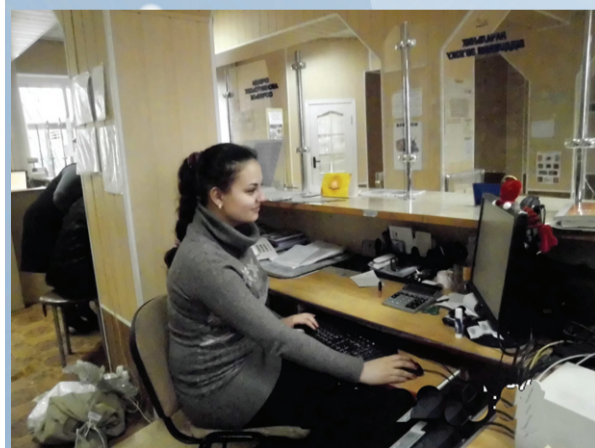
- Заїка Оксана Володимирівна;**
- Гнатюк Олена Михайлівна;**
- Колісник Катерина Вікторівна;**
- Ластівка Ірина Володимирівна;**
- Меленченко Наталя Павлівна;**
- Мельничук Ірина Олегівна;**
- Чорба Тетяна Олегівна;**
- Чуловська Юлія Петрівна.**

Прийміть у цей день вітання найкращі: Бажаєм здоров'я Вам, любові і щастя. Щоб лихо й тривоги Вас обминали, Зозуля сто років життя накувала. Бог ласкавий хай радість дарує І здоров'я міцне посилає. Хай пісня з уст часто лунає, Хай Бог у житті Вам завжди помагає. Хай лік рокам ведуть зозулі Ще довго-довго на землі!

Щиро вітаємо Вас із Днем народження!

АБІТУРІЄНТУ 2015

ВІННИЦЬКЕ МІЖРЕГІОНАЛЬНЕ ВИЩЕ ПРОФЕСІЙНЕ УЧИЛИЩЕ

Наша мета - налагодження зв'язків між учнями училища і школярами міста Вінниці та області, інформування населення про навчальний заклад, про відпочинок та дозвілля учнів нашого училища. Редакційний колектив робить все для того, щоб сприяти становленню громадської позиції молоді, розвиваючи творчі здібності кожного. Афанасій Фет написав: "Учись у них - у дуба, у берези". Так, людям сьогодні, як і тисячі років тому, є чому повчитися у природи. У природі виживає найсильніший. У нашому житті досягає успіху той, хто постійно самовдосконалюється та невпинно йде до своєї мети. У природі кожна тварина турбується про своє виживання. Наші сучасники роблять все, аби жити добре, жити гідно, так, щоб діти пишалися своїми батьками. Майже всі розуміють, що жити, цінуючи те, що маєш, та прагнути досягти більшого - це і є проста життєва мудрість, продиктована самою природою людини.

Тож вам, шановні учні, школярі, бажаємо понад усе цінувати свої таланти, шукати можливості для їх реалізації та використовувати ці шанси на всі 100%. Зробіть правильний вибір. Будьте мудримися. Хай Вам щастить!

На базі 9 класів
Термін навчання - 2 роки
10 місяців

Юнаки та дівчата

1. "Кухар. Кондитер".
2. "Агент з постачання. Продавець продовольчих товарів".
3. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
4. "Оператор обробки інформації та програмного забезпечення"

Юнаки

5. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин".
6. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування."

Дівчата

7. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
8. "Секретар. Оператор комп'ютерного набору".
9. "Секретар. Оператор поштового зв'язку."
10. "Оператор телекомунікаційних послуг".
11. "Офіс-адміністратор"

На базі 11 класів
Термін навчання - 10 місяців
Дівчата

1. "Оператор комп'ютерного набору. Секретар".
2. "Оператор комп'ютерного набору. Оператор поштового зв'язку".
3. "Офіс - адміністратор".
4. "Оператор телекомунікаційних послуг".
(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки

5. "Монтажник інформаційно-комунікаційного устаткування"
(Термін навчання - 2 роки)

Юнаки та дівчата

6. "Агент з постачання".
7. "Кухар. Кондитер".
8. "Оператор комп'ютерного набору. Обліковець з реєстрації бухгалтерських даних".
(Термін навчання - 1 рік 5 місяців)
9. "Оператор комп'ютерного набору. Електромеханік з ремонту та обслуговування лічильно-обчислювальних машин"
10. "Оператор обробки інформації та програмного забезпечення"

На III ступінь навчання

На базі робітничої професії «Агент з постачання» з отриманням диплома молодшого спеціаліста

Юнаки та дівчата

"Комерційна діяльність" - 1 рік 5 місяців

Свідоцтво про реєстрацію
Серія ВЦ
№ 696-54-Р

Редакція:
(0432)
27-45-64

Назва видання: Молодіжний Вісник
Відділ розповсюдження:
(0432) 27-45-64
Тираж: 1100 шт.
Рекомендована ціна:
договірна
Видавець та засновник:
ДПТНЗ "ВМВПУ"

Редактор: Тютюнник М.М.
Літ. редактор: Ластівка І.В.
Редакційна колегія газети «Молодіжний вісник»: Драчук Н.В., Мельничук І.О., Цимбалюк Д.М., члени учнівського самоврядування
Комп'ютерна верстка: Олексієнко Г.П.
Адреса редакції та видавця:
м. Вінниця, вул.Червоноармійська,5

- Статті публікуються в порядку обговорення.
- Автори надрукованих матеріалів відповідають за добір і точність наведених фактів і даних, інших відомостей.
- Редакція залишає за собою право редагувати та скорочувати текст. Рукописи не рецензуються і не повертаються.
- Думки авторів публікацій не завжди збігаються з точкою зору редакції

Віддруковано в друкарні
ТОВ "Прес Корпорейшн
Лімітед", м.Вінниця,
вул.Чехова, 12а.
Телефон:
(0432) 55-63-97
Тираж 1100 прим.
Замовлення № 14 09 05